

பாங்பாடு

PANPĀDU பருவ திரும்

மலர் 2

இதழ் 1

1992

சித்திரை

- இந்தியக் கலைமரபில் ஓவியக் கொள்கை
- பாரதியலுக்கு - பேராசிரியர் க. கைலாசபதியின் பங்களிப்பு
- 'மிரபுத்த பாரத' வில் சுவாமி விடுலானந்தர்
- எண்பதுகளில் இந்தியத் திரைப்படங்கள் - சில அவதானிப்புகள்
- தொடர்பாடல், மொழி, நூலினத்துவம்
- நூல் விமர்சனம்
- செய்திகள்
- மஞ்சளி

வெளியீடு:

இந்துசமய, கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களம்

பதிப்பு: 1992 சித்திரை

விலை ரூபா. 20/-

பண்பாடு பருவ இதழில் பிரசரமாகியுள்ள கட்டுரைகளில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள் யாவும் கட்டுரையாசிரியர் களின் சொந்தக் கருத்துக்களேயாகும். அவை இவ்விதமூ வெளியிடும் திணைக்களத்தின் கருத்துக்களைப் பிரதி பலிப்பனவாகா.

— ஆசிரியர்

வெளியீடு:

இந்துசமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்,
‘காப்புறுதி இல்லம்’
வது மாடி,
21, வெக்ஷோல் வீதி,
கொழும்பு-02.

பண்பாடு

(பருவ இதழ்)

மலர் 2

| இதழ் 1

| 1992

| சித்திரை

ஆசிரியர்
க. சண்முகலிங்கம்

—★—

உதவி ஆசிரியர்
எஸ். தெய்வநாயகம்

—★—

வெளியீடு:

இந்துசமய, கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களம்

பொருள்டக்கம்

இந்தியக் கலைமரபில் ஓவியக் கொள்கை	01
சோ. கிருஷ்ணராஜா	
பாரதியியலுக்கு - பேராசிரியர் க. கைலாசபதி யின்	பங்களிப்பு 07
செ. யோகராசா	
'பிரபுத்த பாரத' வில் சுவாமி விபுலானந்தர்	13
(1892 - 1947)	
பெ. ச. மணி	
எண்பதுகளில் இந்தியத் திரைப்படங்கள் - சில	அவதானிப்புகள் 16
கே. எஸ். சிவகுமாரன்	
தொடர்பாடல், மொழி, நவீனத்துவம்	19
எம். ஏ. நுஃமான்	
நூல் விமர்சனம்	
பழந்தமிழர் ஆடவில் இசை	22
ரி. எஸ். பார்த்தசாரதி	
சிவஞான சித்தித் திறவு கோல்; ஒரு ஆய்வுரைக் கண்ணோட்டம்	24
க. ந. வேலன்	
வளரும் தமிழுக்கு ஒரு வளமான அகராதி	28
ஐராவதம் மகாதேவன்	
செய்திகள்:- திரைப்படவட்டம் - அன்புச்செல்வன்	33
புத்தக கழகம் - சமுத்துச்சோழ	
மஞ்சரி (தகவல்களும், குறிப்புக்களும்)	36

இந்தியக் கலைமரபில் ஒவியக் கொள்கை

கலாநிதி. சோ. கிருஷ்ணராஜா

1. தற்கால ஆய்வுகள்:

1914ம் ஆண்டில் அபினிந்திரநாத் தாகூர் என்ற ஒவியர் வாத்சாயனரின் காமகுத்திரத்திற்கு யசோதரர் என்பார் எழுதிய உரைகளில் ஷட்கம் அல்லது ஆறு அங்கம் என்ற ஒவியக் கொள்கை காணப்படுவதை மீன் கண்டுபிடிப்புச் செய்தார். இந்திய ஒவியம் பற்றிய தற்கால ஆய்வுகளில் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சியாக இது விளங்கியது. சில்பரத்தினம், விஷ்ணுதர்மோத்திரம் போன்ற நூல்களில் ஒவியக் கருத்துக்கள் காணப்படுவதை ஏலவே ஆராய்ச்சியாளர்கள் அறிந்திருந்தனர். ஈ. வி. ஹவேல், ஆனந்தக்குமாரசுவாமி போன்ற வர்கள் தொடக்கத்தில் இலக்கியச் சான்றுகளையே பெரும்பாலும் ஆதாரமாகக் கொண்டு இந்தியக் கலைமரபு பற்றியும், அதன் அழிகியல் பற்றியும் எழுதிவந்தனர். எனினும் அபினிந்திரநாத் தாகூரின் மேற்படி கண்டுபிடிப்பே இந்திய ஒவியக்கலை பற்றிய கொள்கைகளையான தற்கால ஆய்வுகளிற்கு வித்திட்டதென்னலாம்.

‘சில்பரத்தினம்’ என்ற 16ம் நூற்றாண்டிற்குரிய நூலில் இடம்பெற்றுள்ள சித்திரலட்சணம் என்ற பகுதி கோபிநாதராவ் என்பாரால் ஆய்வு செய்யப்பட்டு 1918ல் வெளியிடப்பட்டது. 1913ல் ஹாபர் என்ற ஜேர்மனியர் சித்திரலட்சணம் என்ற பெயரில் திபேத்திய மொழியில் எழுதப்பட்ட இந்திய ஒவியக்கலை பற்றிய நூலொன்றை மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டார். இதன் சமஸ்கிருத மூலநூல் கிடைக்கவில்லை.

அபினிந்திரநாத் தாகூர், கோபிநாதராவ், ஆனந்தக்குமாரசுவாமி, ஹாபர் ஆகியோர்களின் ஆய்வுகளின்டிப்படையில்

பேர்சி பிரவுண் என்பார் இந்திய ஒவியங்கள் பற்றியதொரு அறிமுக நூலை எழுதினார். ‘இந்திய ஒவிய உத்திகளும், முறைகளும்’ என்ற ஆனந்தக்குமாரசுவாமி யின் பிரபல்யம் பெற்ற கட்டுரை இதன் பின்னரே வெளிவந்தது. முன் னோடி களான மேற்படி அறிஞர்களின் ஆய்வு களைத் தொடர்ந்து ஒவியம் பற்றிய முறையான ஆய்வுகள் சீ. சிவராமலூர்த்தி, வி. ராகவன், மோதி சந்திரா, அகர்வாலா ஆகியோர்களால் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

2. இந்திய ஒவியன்

இந்திய ஒவியனை (கலைஞர்) யோகிக்கு ஒப்பிட்டு இந்தியர் அழைத்தனர். தெய்வங்களின் ஒவியத்தையோ அல்லது சிற்பத்தையோ உருவாக்க விரும்பும் கலைஞர் தூய்மையடையவனாகி, கிழக்கு நோக்கியிருந்து தியான் கலோகங்களைப் பாராயனம் செய்து தன் படைப்பை உருவாக்க வேண்டுமென விஷ்ணுதர்மோத் திரம் குறிப்பிடுகிறது. கூட்டுப்புழு நிலையிலிருந்து வண்ணாத்திப்புச்சி வெளிக்கிளம்புவது போல, கலைஞரின் தியானத்திலிருந்து ஒவியம் பிறக்கிறது.

கலைஞர்களிற்கு வருடத்தின் எல்லாக் காலத்திலும் தொழில்கொடுத்து அரசனானவன் ஊக்குவிக்க வேண்டுமென மனுஸ்மிருதி குறிப்பிடுகிறது. சிற்பிகளை அரசன் பாதுகாக்க வேண்டுமென சக்கிரநீதி குறிப்பிடுகிறது. கலைஞர்கள் வரி செலுத்துவதிலிருந்து விலக்கப்பட்டவர்கள்; அவர்கள் அரசனிடமிருந்து தமது வாழ்க்கைக்கான வருவாயைப் பெற்றார்களென மொச்சதனில் என்பாரின் குறிப்புகள் கூறுகின்றன.

3. இந்திய ஒவியத்தின்

சிறப்பியல்புகள்:

ஒவியமும், சிறப்பமும் நடனக்கலையின் அங்கமாகவே இந்தியர்களால் கருதப்பட்டன. நடனத்தின் பிரதான நோக்கம் மனிதவாழ்க்கையில் ஒத்திசெவான, வயமுடைய ஒட்டத்தை வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதாகும். சிறப்பமும் ஒவியமும் வாழ்வியக்கத்தை பிரதியுருச் செய்யும் நோக்கத்தைக் கொண்டமையால், நடனத்தின் ஒரு பகுதியாக கருதப்பட்டது. ஸ்தூலமாக வாழ்க்கையோட்டத்தின் ஒரு பகுதியை அரூபமாக்கி நடனம், ஆடப்படுகின்றது நடனத்தின் ஒரு படிமத்தை ஒவியன் சித்திரமாகத் தீட்டுகின்றான்; சிறப்பியல்பத்தை வடிக்கின்றான்.

இந்தியாவின் தன்சுற்றுணர்வில் கருத்து நிலை வடிவம் பெற்ற உருவத்தையே ஒவியமாகப் பிரதியுருச் செய்கின்றான். அதரவுத் தனது உள்ளத்தில் கண்டதை ஒவியமாக வரைகின்றான் "ஒவியமென்பது உள்ளத்தின் வெளிப்பாடேயன்றி வேறால், உள்ளுணர்வினால் கற்பனையிற் கண்டதை ரேகைகளினாலும் வர்ணத்தினாலும் காட்சிப்படுத்துவதே" ஒவியமென புத்தகோசர் குறிப்பிடுகின்றார். இந்திய ஒவியத்தில் மையக்கருத்தே முதன்மை பெறுகிறது. ஓர் உருவத்தை முதன்மைப்படுத்தி பல உருவங்களின் தொகுதியொன்றை வரையும் பொழுது, முதன்மைப்படுத்திய உருவத்தின் பால் கவைஞரது கவனத்தை ஈர்க்கும் முறையிலேயே இந்திய ஒவியன் அதனை அமைக்கின்றான்.

இயற்கையின் கூறுகளாகவே மனித அழகு இந்திய ஒவியானால் அனுகப்படுகிறது. இந்தியக்கலை மனிதனையோ அன்றி தெய்வத்தையோ மட்டும் முதன்மைப்படுத்துவதில்லை. அது முழு இயற்கையையுமே மையமாகக் கொண்டது. இந்தியனுக்கு வாழ்க்கை இயற்கையுடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்களால் இயற்கையின் தொடர்பின்றி மனித வாழ்க்கையைக் கற்பனை செய்யமுடியவில்லை. அதேபோல் மனிதவாழ்க்கை

யுடன் தொடர்புறாத இயற்கையும் இந்தியக் கலைஞரின் அக்கறையைப்பெற வில்லை. கனமக் கோட்பாடும், மறுபிறப்பும் மனிதனை ஏனைய உயிரினங்களுடன் தொடர்புபடுத்துகிறது. இதனாலேயே இந்தியக்கலை மனிதரை இயற்கையுடன் தொடர்புபடுத்துவதாய் இருக்கிறது.

4. ஒவிய வகை:

ஒவியான் நோக்கம், கருப்பொருள் என்பன போன்ற பல்வகைவிடயங்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் பண்டைய நால்களில் காணப்படுகின்றன. அத்துடன் பல்வகைத் தான் ஒவியவகைகள் பற்றியும் அவற்றில் குந்து அறியக்கூடியதாயுள்ளது. விழ்ணுதர்மோத்திரத்தில் ஒவியம் நான்கு வகையின்தாகப் பாகுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. அவையாவன சத்யம், வைணிகம், நாகரம், மிஸ்ரம் எனப்படும். சமயம், கருத்துநிலை என்பன சார்ந்த கருப்பொருள்களைக் கொண்ட ஒவியங்கள் சத்யவகையாகும். வைணிகவகை ஒவியங்கள் இயற்கைக் காட்சி, மிருங்கள், பறவைகள் என்பன வற்றின் வாழ்க்கை; சபம் சாரா ஜதி கங்கள் என்பன பற்றியது. பிரதிமை அல்லது பிரதிமையை முதன்மைப்படுத்தும் ஒவியங்கள் நாகரம் என அழைக்கப்படும். இம் முன்று பிரிவுகளும் கலந்து வரையப்பட்டதே மிஸ்ரம் என்ற வகையாகும். கருப்பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்ட இப்பாகுபாடு விழ்ணுதர்மோத்திரத்தில் மட்டுமே காணப்படுகிறது.

நாரதரின் சிற்பசாஸ்திரம் என்ற நாலில் வித்தசித்திரம், அவித்தசித்திரம், பாவசித்திரம் என்ற பாகுபாடு உள்ளது. காவியங்களிலும் இவை பற்றிய குறிப்புக்கள் உள்ளன. வித்தசித்திரங்கள் வாழ்க்கையோடு ஒட்டிய விடயங்களைக் கருப்பொருளாக கொண்டவை. மனித வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்காத சித்திரங்கள் அவித்தசித்திரங்கள் என அழைக்கப்பட்டன. இரசானுபவத்தை ஏற்படுத்தும் ஒவியங்கள் பாவசித்திரங்கள் எனப்பட்டன. இவைதறிரப்பயன்படுத்தப்படும் வர்ணத்தின் தன்மைக்

கேற்பவும் சித்திரங்கள் வகைப்படுத்தப் பட்டன. தூளி சித்திரங்கள் தூள் வர்ணத்தைப் பயன்படுத்தி வரையப் பட்டனவாகும். ரச சித்திரங்கள் திரவ வர்ணங்களைப் பயன்படுத்தி வரையப் பட்டனவாகும்.

5. ஓவியக் கொள்கை:

யசோதரரின் உரையிற் காணப்படும் ஓவியக்கொள்கை ஷடங்கக் கொள்கை என அழைக்கப்படுகிறது. இதனை ஓவியம் பற்றிய ஆறு அங்கக் கொள்கை எனலாம். ஷடங்கக் கொள்கையின் மூலவர் யசோதரர் அல்ல. இது பல நூற்றாண்டுகளாக வழக்கிலிருந்து வந்ததாகும். யசோதரர் தன் உரையில் இதனை உள்ளடக்கியுள்ளார் என்பதே பொருத்தமான விளக்கமாகும். கி. பி. நாலாம் அல்லது ஐந்தாம் நூற்றாண்டுகளிலேயே இவ் அங்கக் கொள்கை உருவாக்கப்பட்டு விட்டதெனலாம். சடங்கத்தின் அங்கங்கள் பின் வருமாறு.

ரூபபேதம் - ஓவிய அமைப்புப் பற்றியது. கருப்பொருளால் தன்மைக்கேற்ப உருவங்கள் வேறுபடுவதை இது எடுத்துக் காட்டுகிறது.

பிரமாணம் - வரைதலிற்கான அளவுத் திட்டம் பிரமாணங்கள் என அழைக்கப்பட்டது. சிறப்பான பிரதியுருக்கான இலட்சணங்கள் அளவுத் திட்டத் தினாலேயே பேணப்படும்.

பாவம் - உணர்ச்சி வெளிப்பாடு பாவம் எனப்படும். ஓவியத்தின் உயிரோட்டமான தன்மையை இது குறித்து நிற்கிறதெனலாம்.

ஸாவண்ய யோஜனம் - ஓவியத்தை அழகுபடுத்துவது பற்றியது. அழகிற்காக அலங்காரம் செய்தல் இதிலடங்கும்.

சாதிருச்சயம் - சாதிருச்சயமென்பது உருவூற்றுமை என்ற பொருளுடையது. ஓவியத்திற்கும் ஓவியத்திற்கான பொருளிற்குமிடையிலான முற்றொரு மையை இது கூட்டுகிறதெனலாம்.

வர்ணிகா பங்கம் - வரைதலிற்கான உத்திமுறைகள், வர்ணப் பிரயோகம் என்பன இதிலடங்குகிறது.

மேலே குறிப்பிட்ட 6 விதிகளையும், நியமம், இலட்சியம், உத்திமுறை என்ற முப்பெரும் பிரிவுகளில் உள்ளடக்கலாம். ரூபபேதம், பிரமாணம் என்பன நியமங்களாகும். கருப்பொருளிற்கான நியம வடிவங்களும், அதற்குரிய அளவுத் திட்டங்களும் இப்பிரிவிலிலடங்கும். பாவம், வாவண்ய யோஜனம், சாதிருச்சயம் என்ற மூன்று அங்கங்களும் இலட்சியம் என்ற பிரிவிலிலடங்கும். அலங்காரத்தினால் பாவமும், பாவத்தினால் முற்றொருமையும் கிட்டும். வரைதல் முறைகளும், வர்ணப் பிரயோகமும் உத்திமுறையிலடங்குவன.

ஓவியம் பற்றிய காட்சியறிவால் ரூபபேதம் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. கருப்பொருளால் அளவுத் திட்டம் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. கலையுருப்படுத்தல் அல்லது அலங்காரம் சிறப்பான பாவத்தை வெளியிடுகிறது. அளவுத் திட்டத்திற்கேற்ப வரைதலின் உத்திமுறைகள் மாறுபடுகிறது. ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்த இவ் ஆறு அங்கங்களும் சுவைஞன ஓவியத்தில் பால்கரக்கிறது. ஒரு நல்ல ஓவியத்தில் இவை நன்கு இணைந்திருக்கும். இந்தியமரபு ஷடங்கம் என்ற மேற்படி ஆறு அங்கங்களையும் ஒரு அங்கியின் அங்கங்களிற்கு ஒப்பிட்டு விளக்குகிறது. இதனால் ஷடங்கக் கொள்கையை ஓவியம் பற்றிய அங்கிக் கொள்கை எனலாம். இதனை ஒத்த அங்கிக் கொள்கையானது ராஜ்ஜிய விவகாரம், ஆயுர்வேதம், சோதிடம் யோகம் போன்ற துறைகளிலும் காணப்படுகிறது.

6. ரூபபேதம்:

சடப்பொருளின் அல்லது ஆண்மீகப்பொருளின் புலக்காட்சி வடிவத்தை ரூபம் கட்டுகிறது. விஷ்ணுதர்மோத்திரம் இருவகையான ரூபங்கள் பற்றியும் குறிப்பிடுகிறது. அவை முறையே 'தீர்ஷ்ட', அதிர்ஷ்ட, எனப்படும். புலக்காட்சி சார்ந்தது தீர்ஷ்ட எனப்பட்டது. அதிர்ஷ்ட

புலக்காட்சி சாராதது. வித்த சித்திரங்கள் தீர்ஷ்ட வகையைச் சேர்ந்தனவாகும். அவித்த சித்திரங்கள் அதிர்ஷ்ட வகையில் டங்கும். இயற்கையில் காணப்படும் பொருட்களை ஓவியமாக வரைவதற்கு தீர்ஷ்ட உதவுகிறது. இயற்கையின் அம்சமாகவே இந்தியக் கலைஞர் மனிதரை உருவகப்படுத்துகிறான். மான் விழியாகவும், தாமரை இதழாகவும், மற்றும் இன்ன பிறவாக மனித உடல் உருவகப்படுத்தப்படுகிறது.

கருத்துநிலைப்பட்ட வடிவங்களை அதாவது தெய்வ உருக்களை, ஓவியமாக வரைவது அதிர்ஷ்ட எனப்படும். உள்ளுணர்வின் உதவியுடன் கருத்துநிலைப்பட்ட வடிவங்களை இந்திய ஓவியன் பிரதியுருச் செய்கின்றான். போதிசத்துவரை நேரடியாகக் காணாதபொழுதும், அவரின் அமைதியும், சாந்தமும் பிரசித்தமானது. ஓவியன் தன் உள்ளுணர்வில் போதிசத்துவரின் பண்புகளை ஒரு வடிவமாகக் காண்கின்றான். பின்பு தூரிகையால் வர்ணங்களைப் பயன்படுத்தி ஓவியமாக்குகின்றான். போதிசத்துவப் படிமம் ஓவியமாகியது. ஓவியத்திற்கான ரூபம் ஓவியனால் தண்ணிச்சையாக தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை. ரூபங்களிற்குரிய நியமவடிவங்கள் உள். இவை பிரமாணங்கள் என அழைக்கப்படும்.

7. பிரமாணம்:

ஒரு பொருள் எவ்வாறு ஓவியமாக்கப்படலா மென்பதற்கு மரபுவழியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட முறைகளும், அளவுத் திட்டங்களும் உள். இவை பிரமாணம் என அழைக்கப்படும் இதனாலேயே ஷடங்கக் கொள்கையின் பிரமாணம் இரண்டாவது இடத்தைப் பெறுகிறது. சிற்ப-சித்திர நூல்கள் அனைத்திலும் கலைப்படைப்பிற்கான பொருத்தமான அளவுத்திட்டம் பற்றி அழுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஓவியத்தில் அழிகிற்காக பிரமாணத்தை முதன்மைப்படுத்தும் போக்கு கி. பி. முன்றாம் நூற்றாண்டிலிருந்து இருந்து

வந்திருக்கின்றது. எனினும் மிக நீண்டகாலமாக இந்தியக் கலைஞர்கள் சிற்பம், ஓவியம் என்பனவற்றின் அழகியல் நிலைப்பட்ட தாற்பரியத்தைப் புறக்கணித்து அவற்றின் மெய்யியல் அர்த்தத்திற்கே முதன்மை கொடுத்தனர். இதனால் காலப் போக்கில் பிரமாணம் என்ற சொல்லே தவறானதோரு கருத்தில் விளங்கப்பட்டது. பிற்காலச் சிற்பநூல்களில் காணப்படும் அளவுத்திட்டத்தை இதற்கு உதாரணமாகத் தரலாம். வாத்சாயனர் காமகுத்திரத்தில் ஆண், பெண் வகைகளை உடலமைப்பை ஆதாரமாகக் கொண்டு பாகுபடுத்தியதிலிருந்து சிற்ப-சித்திர பிரமாணம் என்பது கலையாக்கத்திற்கான அளவுத்திட்டம் பற்றிய விஞ்ஞானமாக, மனித உருவத்தின் அங்க அமைப்புக்கள் பற்றியதாக கருதப்பட்டு வந்துள்ளது. சில்பரத்தினம் என்ற நூலின் சித்திரலட்சணப் பகுதியை ஆராயின் மேற்படி கருத்தை நிராகரிப்பது சாத்தியமில்லை. ஆனால் புலமைவாதப் போக்கு கலைத் துறையில் மேலோங்கியதால் பிற்கால இந்தியக் கலைஞர் அளவுத்திட்டத்தை அதற்குரிய மெய்யான அர்த்தத்தில் விளங்கிக் கொள்ளத் தவறிவிட்டான்.

ஆண்-பெண் வகைகளிற்குரிய சாழுத் திரிகா லட்சணமும் ஓவியப் பிரமாணங்களுடன் தொடர்புடையது. ஹம்சம், பத்மம், மாளவயம், ரூசகம், சாசகம், என்னும் ஐந்து வகையான ஆணினங்களையும் இதனையொத்த ஐந்து வகைப் பெண்ணையொத்த ஐந்து வகைப் பெண்ணையும் பற்றி விஷ்ணு தர்மோத்திரம் குறிப்பிடுகிறது. அத்துடன் மனித உடலின் தோற்ற அமைவுகள் பற்றியும் அது கூறுகிறது. ஒன்பது வகையான தோற்ற அமைவுகள் உண்டென்றும், அவை ஒவ்வொன்றும் அவ்வற்றிற்கே யுரிய அளவுத்திட்டத்தைக் கொண்டுள்ளது. ஒன்பது வகையான தோற்ற அமைவுகளும் பின்வருமாறு.

1. ரிஜ்வகத - நேராக நிற்கும் நிலை
2. அன்ரிஜா - நேராக நிற்காத நிலை

3. சகிகிருத - கிட்டத்தட்டபக்கவாட்டுக் காட்சி
4. அர்த்த விலோசன - பக்கவாட்டுக் காட்சி
5. பார்ச்வகது - பக்கவாட்டுக் காட்சியில் ஒருவகை
6. பிருஷ்டகது - பின்புறக் காட்சி
7. பிரவிருத்த - பின்புறக் காட்சியில் ஒரு வகை
8. சமநத - நேர் முன்புறக்காட்சி
8. சம - செஞ்சோன் காட்சி

இவ்வொன்பது வகையிலும் பல உட்பிரிவுகளும் உள்ளது. இத்தோற்ற அமைவுகள் 'சாதனா' என அழைக்கப் பட்டன. சோமேஸ்வரர் என்பார் இயற்றிய மாண்சோலாசா என்ற நூலில் சாதனாவின் வகைகள் பற்றிய விபரமான குறிப்புக்கள் உள். தொலைக்காட்சியினால் குறுக்கப் பட்டது போன்று ஒவியத்தில் தோற்று விப்பதற்கான விதிமுறைகளும் விஷங்கு தர்மோத்திரத்தில் காணப்படுகின்றது.

8. பாவம்

ஷடங்கக் கொள்கையின் மூன்றாவது அங்கம் பாவம், இது ஒவியம் உயிரோட்ட முடையதாயிருத்தல் வேண்டுமென விதிக் கிறது. ஒவியம் உயிரோட்டமுடைய தாயிருப்பது அழகைத் தருகிறது. இரசனைக்கு இது மிகவும் இன்றியமையாதது. உயிரோட்டமில்லாத ஒவியங்கள் வெற்று வரைகளே. கருப்பொருளின் தெரிவுடன் ஒவியன் தான் வரையவிருக்கும் சித்திரம் என்ன பாவத்தில் இருக்க வேண்டுமென்பதைக் கிரகித்துக் கொள்கின்றான். ஒவியப்பொருள் காதலன் காதலி சந்திப்பாயிருந்தால் சிங்கார பாவமும், யுத்தக் காட்சியாயின் ருத்திர பாவமும் தெரியப்படும்; ஒவிய ஆக்கத்தின் பொழுது உத்திமுறைகளினாலும் (வர்ணிக பங்கத்தினாலும்), அளவுத்திட்டத்தினாலும் (பிரமாணத்தினாலும்), லாவண்யத்தினாலும் கற்பனையில் கண்டதை ஒத்தி

ருக்கும் வகையில் (சாதிருச்யம்) ஒவியம் வரையப்படுகிறது. பாவம் வெளிப்படுத்தப் படுகிறது.

ஒவியம் எந்தளவிற்கு உயிரோட்ட முடையதென்பதிலேயே அதன் சாதிருச்யம் தங்கியுள்ளது. கொள்கையளவில் பாவத்தை பின்வருமாறு பகுப்பாய்வு செய்யலாம்.

1. கருப்பொருளிற்குரிய பாவம்
2. ஒவியன் உளத்தில் பிரதிபலித்தவாறு
3. ஒவியத்தில் பொருந்தியவாறு
4. கலைஞரிடம் பிரதிபலிக்கும் பாவம்

9. லாவண்ய யோஜனம்

லாவண்ய யோஜனம் எனப்படும் கலையுருப்படுத்தும் தன்மையான து ஒவியத்தை கலைஞர் தன் திறமையால் அழைப்படுத்துவதைக் குறிக்கிறது. அழகாயிருப்பது ஒவியத்திற்குரிய இன்றிய மையாப் பண்பாகும். கலைக்கு இன்மை இதனால் ஏற்படுகிறது. நீண்டு மெய்மையாயிருக்கும் 'குண்டலம்', வலப்புறம் சுருளும் 'தட்சினா வர்த்தம்', அலைபோன்று வலையும் 'தரங்கம்' நேராக நீண்டு தொங்கும் 'வரிதாரம்', சுருண்டு செழிக்கும் 'ஜாடத சரம்' என்னும் உரோம வகைகளும்; சபாகிருதி (வில்போன்றவை) உத்பலபத்திரா! (நீலோத்பலம்' போன்றவை), மத்சயோதரம் (மீன்போன்றவை), பத்மபத்திரநிபா (தாமரை இதழ்போன்றவை), சனாகிருதி (உருண்டயானவை) எனக் கண்களின் வகையும் சித்திர குத்திரங்களில் விபரிக்கப்பட்டிருப்பது கலையுருப்படுத்தவின் முக்கியத்துவத்தை நமக்கு உணர்த்தும்.

10. சாதிருச்யம்

கற்பனையிற் கண்டதுடன் அல்லது இயற்கைப் பொருளுடன் ஒவியம் ஒத்திருத்தலை இந்திய மரபு சாதிருச்யம் என அழைக்கிறது. அரசினங்குமாரிகளின் பிரதிமை ஒவியங்கள் திருமணத்தின்

நி மித்தம் பரிமாற்றப்பட்டதற்கான இலக்கியச் சான்றுகள் பல உண்டு. சாதிருச்யத்தில் திறமைபெற்ற ஓவியர்களாலேயே அரசினங்குமாரிகளின் பிரதிமைகளைத் திறமையுடன் வரையழுதியும், பிரதிமை ஓவியத்திற்கு சாதிருச்யம் இன்றியமையாப் பண்பாகும்.

11. வர்ணிக பங்கம்

வர்ணங்கள், ரேகைகள், கருவிகள் என்பன பற்றியதே வர்ணிக பங்கம். எத்தகைய ஓவியத்திற்கும் ரேகையும், வர்ணங்களும் அடிப்படையானது. வர்ணம் இல்லாத ரேகைகள் இல்லை. ரேகைகள் இல்லாத வர்ணப் பிரயோகம் செய்ய முடியாது. இவை ஓவியம் என்ற மொழியின் அடிப்படை அலகுகளாகும். வரைதல் முறைகளும் உத்திமுறைகளும் கூட வர்ணிக பங்கத்திலேயே உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. 11ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த போஜர் என்ற அரசனால் சமரங்கள் குத்திர தாரம் என்ற நால் இயற்றப்பட்டது. இதில் வர்ணிக பக்கம் 8 அம்சங்களைக் கொண்டதென்ற குறிப்பொன்று உண்டு. அவையாவன பின்வருமாறு:

1. வார்த்திகை - தூரிகையே வார்த்திகை எனப்படுகிறது. பல்வகையான தூரிகைகள் பற்றியும், அவற்றின் பயன் பாடுகள் பற்றியும் வர்த்திகைக்குகிறது.
2. பூமிபந்தனம் - வரைதல் தத்தைக் கையார்ப்படுத்தல் பூமி பந்தனம் எனப் படுகிறது. சுவரோவியங்களில் ஒன்றை வரைதல்தைத்து தயார்ப்படுத்தல் மிகவும் முக்கியமான விடயமாகும்.
3. ஹஸ்தலேகை-இது ஆரம்பவரைதலைக் குறிக்கும்.
4. வர்ணிகா - முற்றுப்பெற்ற உருவரை வர்ணிகா எனப்படும்.

5. நிறம் தீட்டுதல்.

6. இறுதிவரைதல்.

7. மெருகிடல்.

சித்திர குத்திரம் உத்திமுறைகள் பற்றி விரிவாகக் குறிப்பிடுகின்றது. வலைக்கோடுகளால் நிழல் வர்ணாம் தீட்டுவது பத்ரஜம், புள்ளிகளால் ஓவியம் தீட்டுவது பிந்துஜம், நுண்ணிய கோடால் படிப்படியாக நிறத்தை மாற்றுவது ரைக்கம். உபமிதிபவபிரபஞ்ச காதை என்ற நூலில் ஓவியம் பற்றிய வின்வரும் குறிப்பு கானப்படுகிறது. “சீரியரேகைகள், பிரகாசமானவர்ணங்கள், மேடுபள்ளங்களைத் திட்டமாகக் காட்டும் தன்மை, விதித சமன்பேணும் உடலமைப்பு உயிரோட்டமான தன்மை என்பனவே ஓவியத்தின் பண்புகளாகும். செம்மையான வரைகள், அலங்கார ஒழுங்கு, பொருத்த மான வர்ணப் பிரயோகம் என்பன சிறப்பான ஓவியத்தின் இன்றி யமையாப் பண்புகளைன பிறிதோரிடத்தில் குறிப்படப் பட்டுள்ளது. ஓவியவரைதலில் கண்திரப் பதே இறுதிவேலையாகும் கண் திறப்பதுடன் ஓவியம் முழுமையடைகிறது.”

கட்டுரையாகக்குத்திற்குப் பயன்பட்ட நூல்கள்.

1. Coomaraswamy A. K., translated Citralaksana of Silparatna, Patna 1926.
2. Kramrisah, Stella, translated Vishnudharmottrara, Part III, Culcutta 1928
3. Gopinath Rao, T. A., Painting in Ancient India, Modern Review, Vol xiv, 1918.
4. Abanindranath Tagore, Sadanga or Six Limbs of Painting, Modern Review, May 1914 July 1914, Oct. 1915.

பாரதியியலுக்கு - பேராசிரியர் க. கைலாசபதியின் பங்களிப்பு

செ. யோகராசா எம். ஏ.
(சிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்)

- 1 -

நவீன தமிழ்க் கலைதையுலகின் விடிவெள்ளியாகி, கலைதைத்துறையிலே மட்டுமன்றி ஏனைய துறைகளிலும் ஆழ மாண தடங்களைப் பதித்த மாபெருஞ் சக்தி பாரதி. “தமிழ் ஆய்வுத்துறையில் வையாபுரிப்பிள்ளைக்குப் பின் பெரிய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியவர் கைலாசபதியாவார்” அவர் பாரதி பற்றி ஏற்ததாழ நாற்பது கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். (1955-1982). எனவே, பாரதியியலுக்கு, ‘க-கை’யின் பங்களிப்புப் பற்றி ஆராய்வது தவிர்க்க இயலாத்தாம்.

பாரதியியலுக்கு, ‘க-கை’யின் பங்களிப்பினை வசதி கருதி இருவகைப் படுத்துவோம் - (i) பாரதி ஆய்வுகள். (ii) பாரதி ஆய்வுகளுக்கு உந்துசக்தி.

முதலில் பாரதி ஆய்வுகள் பற்றிக் காண்வோம்.

- 2 -

‘க-கை’-யின் பாரதி ஆய்வுப் பரப்பினை நுணுகி நோக்கும்போது பின்வரும் விடயங்கள் அமுத்தம் பெற்றிருப்பதை இனங்கண்டு கொள்வோம்.

- அ. பாரதி ஆய்வுகள்
- ஆ. பாரதி நாற்பதிப்புகள்
- இ. சமகால - பாரதி ஆய்வுகள்.

- 3 -

பாரதி ஆய்வுகள்பற்றி நோக்குவதற்கு முன் அவ்வுலகினுள் ‘க-கை’- நுழைகின்ற போது அவ்வாய்வுலகச் சூழல் எத்தனையதாக விளங்கியது என்பது நினைவுக்கறப்பட-

வேண்டியதாகின்றது. சுருங்கக்கூறின், பாரதி ஆய்வுலகினுள் பின்வரும் குழாத்தினர் காணப்பட்டனர்:

- i. வேதாந்த நெறிக்கு அமுத்தங்கொடுக்கும் ராஜாஜி, பி. ஸு. முதலானோர்.
- ii. சமூகச் சீர்திருத்த நோக்கிற்கு முதன்மை கொடுக்கும் தி. க., தி. மு. க. குழுவினர்.
- iii. தேசியக் கவியாக - மகாகவியாக - காண முயலும் வ. ரா. குழுவினர்
- iv. பொதுவுடையைக் கவிஞராகக் கண்டுகொள்ளும் ஜீவாஷ் ஆர். கே. கண்ணன், சிதம்பர ராகுநாதன் முதலானோர்.
- v. ரசனை நோக்கில் காண்கின்ற சிட்டி, கு. ப. ரா. குழுவினர்.

இவர்களது குரலில் ஏற்ற இறக்கங்களும், சுருதிபேதங்களும் காணப்பட்டிருக்குமாயின் அது தவிர்க்க வியலாத்தாகும். இத்தனையான உலகினுள் ‘க-கை’-யின் குரல் எவ்வாறு ஒலிக்கத் தொடங்கியது?

- 4 -

ஆழந்து நோக்குவையில் ‘க-கை’-யின் ஆய்வுகள் பின்வரும் திசைநோக்கி அமைகின்றமை தெளிவாகின்றது:

- அ. பாரதியின் முன்னோடி கள். சகபாடிகள் பற்றியவை.
- ஆ. பாரதியின் படைப்புகளிடும். சிந்தனைவளர்ச்சியிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பற்றியவை.

இ. பாரதியின் தனித்துவம், மேதா விலாசம் பற்றியவை.

ஏ. பாரதி ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் பற்றியவை.

இவற்றை நோக்கும்போது, க. கை., மேற்கூறியோர் வழியிலே செல்லாமல் புதியதொரு வழியிலே சென்று பாரதி ஆய்வுப் பரப்பினை விசாலமாக்கியமை புலப்படுகின்றது. இது மட்டுமன்று: மேற்கூறிய குழாத்தினருள் ஒருசிலரைத் தவிர ஏனைய பலரிடமிருந்து இன் னோரு விதத்திலும் க. கை. வேறுபட்டுவிளங்கினார். க. கை., நவீன் ஆங்கிலக் கல்வி வழிவந்து, மேனாட்டில் கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வினை மேற்கொண்டவராக - புதிய வரன்முறையான ஆய்வு நெறிமுறைகளை நன்கறித்தவராக - விளங்கினார் என்பதே அதுவாகும். இதனால் ஆய்வுமட்டுமன்றி, அதற்கான அடித்தளமும் கனமுடையதாக - புதியதாக - விளங்கியது என்பதே இங்கு அமுத்தப்பட்டவேண்டியதாகின்றது.

- 5 -

பாரதி ஆய்வுகள்பற்றி நோக்கும்போது முற்கூறிய வரிசைப்படி, முதலில், பாரதி யின் முன்னோடிகள், சுகபாடிகள் பற்றிய ஆய்வில் கவனஞ் செலுத்துவோம். பாரதியை இந்நோக்கில் ஏன் பார்க்க வேண்டும்? இதன் அவசியம் பற்றி க. கை. கூறியுள்ளமையை இங்கு குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும்.

க - கை கூறினார்:

“இருபதாம் நாற்றாண்டுத் தமிழ்க் கலிதையுலகின் தலைமகன் பாரதி; புதுமைக் கவி, புரட்சிக் கவி, தேசிய கவி, மறுமலர்ச்சிக் கவி, மக்கள் கவி என்றெல்லாம் பாராட்டப்பெறும் அவன் நவயுக்ததை நா வாரக் கூவியழைத்தான். பாரதியுடன் இருபதாம் நாற்றாண்டு எமது இலக்கியத்திற் புகுகின்றது - எனினும், பாரதியின் புதுமையைப் பலவாறும் எடுத்துக் காட்டும் இரசிகரும், இலக்கிய

வரலாற்றாசிரியரும் அவனுக்கு முன் ணோடிகளாக இருந்து கவிவளரும்திய இலக்கிய கர்த்தாக்களை எடுத்துக் காட்டுவது குறைவு, பழமையைப் பழமையாகவும், புதுமையைப் புதுமை யாகவும் காறும் எமது இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர் ஏற்படுத்தியுள்ள வரலாற்றுக் குருட்னேர்வின் பிரதிபலிப்பு இதுவெனலாம். பாரதியின் புதுமையைப் பண்பின் ஆழத்தையும் இயல்பையும் அறிந்துகொள்வதற்கு அவனது சுகபாடி களையும் முன்னோடிகளையும் சேர்த்து தெரிந்துகொள்ளல் அத்தியாவசியம்’’ (அமுத்தம் எம்மால் இடப்பட்டது.)

இங்கு இருவிடயங்கள் அமுத்தப்படுகின்றன. ஒன்று: ஏற்கனவே, இருந்து வந்த ஆய்வுகளின் வறுமையும், இடைவெளி யும்; மற்றொன்று, சுகபாடிகள் முன்னோடிகள் பற்றிய ஆய்வின் அவசியம் பாரதியின் புதுமையைப் பண்புகளை இனங்காண்பதற்கே என்பது. எனவே, இப்பின்னண்ணியில் நோக்கும்போது, க. கை. பாரதி ஆய்வுப் பரப்பினை அகலப்படுத்தியமையும் ஆழப்படுத்தியமையும் புலப்படுகின்றதல்லவா?

இவ்விதத்தில், ‘‘சிந்துக்குத் தந்தை’’, ‘‘பாரதியும் சுந்தரம்பிள்ளையும்’’, ‘‘பாரதி யும் மேனாட்டுக் கவிஞரும்’’, ‘‘பாரதிக்கு முன்’’ என்பதை கவனிக்கப்படவேண்டிய வைகளாகின்றன.

‘‘சிந்துக்குத் தந்தை’’, விரிவான ஆய்வு. பாரதி சிந்துக்குத் தந்தையாக வழிகாட்டிய முன்னோடிகள் பலர்பற்றிக் கூறப்பட்டாலும், அன்னொமலைரெட்டியாரே முதல் மை பெறுகின்றார். ‘‘பாரதியும் சுந்தரம்பிள்ளையும்’’, சுகபாடியான சுந்தரம்பிள்ளையின் தமிழ் உணர்ச்சி பாரதியிடம் எவ்வாறு சுவற்றியதென்பதை ஆய்வுசெய்கின்றது. ‘‘பாரதிக்கு முன்’’ என்பது மிக முக்கியமானது. இதுவரை பலரும் அறியாதவரான தஞ்சாவூர் வேதநாயகம் சாஸ்திரியார் (1774 - 1869) என்பவர் பாரதிக்குக் களம் சமைத்தமை பற்றி இங்கு ஸ்பரிப்பதன் ஊடாக, பாரதி உலகிற்குள்

இன்னொரு கவிஞர் வந்துசேர்ந்துவிடுகின்றார் அல்லவா? மேலைத்தேயக் கவிஞர் களான அமெரிக்ககவிஞர் வால்ட் விட்மன் பெண்பாற் புவவர் மிஸ்ரீஸ், ஆங்கிலக் கவிஞர்களான ஷெல்லி, பைரன், கீட்ஸ், வேட்ஸ்வர்த்து, பெல்ஜியக் கவிஞரான எமில் வெர்ஹூரேன் ஆகியோர் பலவழி கவிலும் பாரதியின் கவிதாவெறிக்குத் தூபமிட்டுள்ளமை பற்றி சுருக்கமாக - ஆனால், ஆழமாக - ஆய்வு செய்வதாக உள்ளது 'பாரதியும் மேனாட்டுக் கவிஞரும்'. இத்தகு கட்டுரைகள், இவர்கள் பாரதியிடம் செலுத்திய செல்வாக்கினைக் காட்டுவேன மட்டுமன்று; இவர்களது செல்வாக்கிற்குப்பட்டிருந்தாலும், எவ்வாறு பாரதி அத்தகைய தலைகளை உத்தியேறிந்து நவயுகக் கவிஞராக எழுந்தான் என்பது இவற்றிலே சுட்டப்படுகின்றமையே வித்துறைக்கப்பட வேண்டிய தாகும். க. கை யினை பிற ஆய்வாளரிட மிருந்து வேறுபடுத்தும் அம்சங்களுள் இதுவுமொன்றாகின்றது.

இத்தொடர்பில், க. கை யின் 'இரு மகாகவிகள்' முக்கியமானதொரு பங்களிப்பு என்பதில் ஜயமில்லை. வங்கக் கவிஞரான தாகூருடன் (1861 - 1941) பாரதியை (1882 - 1921) ஒப்பிட்டு பரந்த, விரிந்த, தளத்தில், - அரசியல், சமய, சமூக, பொருளாதாரப்பின்னணியில் - இரு வரையும் இனங்கண்டுகொள்ளும் முக்கிய ஆய்வு அது. (இதன் சிறப்பு, பி. ஸ்ரீ. எழுதிய 'பாரதியும் தாகூரும்' - என்ற நூலுடன் ஒப்பிடும்போது இருயடங்காகி விடுகின்றமையை இலக்கிய ஆய்வாளர் அறிவர்.)

ஆய்வு நிலையில், எட்டயபுரம் தந்த கவிஞருடன், வங்கக் கவிஞரும், மேனாட்டுக் கவிஞரும் இணைந்து நிற்பது பாரதியியலைப் பொலிவுறச் செய்துள்ளது என்று கூறத்தோன்றுகிறது அல்லவா?

- 6 -

பாரதியின் படைப்புகளிலும் சிந்தனை யுலகிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் தொடர்

பான கட்டுரைகளுள் 'பாரதியார் - பழமையும் புதுமையும்' (க. கை. யின் முதற் கட்டுரை - 1955), 'பாரதி வகுத்த தனிப்பாதை' 'பாரதியும் வேத மரபும்' என்பன கவனிக்கப்பட வேண்டியன.

'பாரதியார் - பழமையும் புதுமையும்' என்பது பாரதியின் சிந்தனை வளர்ச்சியை மூன்று கட்டங்களாக - திலகர் முதலான தீவிரவாதிகளால் கவரப்பட்டநிலை (அதே வேளையில் நிவேதிதா அம்மையார் சந்திப்புத் தந்த குழப்பம்): சமூக அரசியல் ஏற்ற இறக்கங்களைப் பழைய பாரம் பரியத்துடன் இணைந்து இனங்கண்ட நிலை; வேதாந்த நாட்ட நிலை - வகுத்து விபரிகின்றது. ஆய்வு சுருக்கமானதென்னி னும் பாரதி ஆர்வலருக்கும் ஆய்வாளருக்கும் பரந்த கண்ணோட்டத்தை வழங்குகின்றது. ஆரம்பத்தில் மேலைத்தேயச் 'சொனெற்' பாடிய பாரதி (அதிலும் தனித்துவங்காட்டி) பின் விரைந்து விடுபட்டு தனக்கென்றொரு வழி சமைத்தமை பற்றி எடுத்துக்கூறுவது, 'பாரதி வகுத்த தனிப்பாதை', 'பாரதியும் வேதமரபும்' பாரதியின் சமயச்சிந்தனை இந்துசமய மறுமலர்ச்சிப் பின் ன னி யில் உருக்கொண்டமை பற்றியும், முப்பெரும் இயக்கங்களுள் ஆரிய சமாஜத்தின் செல்வாக்கு பாரதியில் ஏற்பட்டமை பற்றியும் சுருக்கமாக ஆராய்வு செய்கின்றது. இக்கட்டுரை முடிவில் க. கை கூறுவது இங்கு எடுத்தாளப்பட வேண்டியது:

'இக் குறிப்புகள் பாரதியைத் தக்கடி இனங்கண்டு கொள்ள வும், சில புதிய கோணங்களிலிருந்து பார்க்கவும் உதவும் என்று நம்புகிறேன். பாரதியார் ஆரிய சமாஜத்தவர் என்று நாமும் குட்டிவைதல்ல இக்கட்டுரையின்பொட்டுப் போக்கம். ஆனால், இறுதிஆய்வில், வேதத்தை மூலாதாரமாகக் கொள்ளும் வைதிக நெறியில் வருபவரே பாரதி என்னும் அடிப்படை உண்மையை நிறுவுவதற்கு இத்தகைய நோக்கு உபயோகப்படும் என்று என்னுகிறேன்! அது பாரதியின் நிறைவை மட்டுமின்றி முன்குறையையும்

கண்டுகொள்ள வாறி வருக்கும் அல்லவா?"

இந்த கோடிட்ட பகுதியில் அமையும் கருத்துகள் முற்றிலும் உண்மையானவை என்பது மட்டுமல்ல, க. கையின் ஏனைய ஆய்வுகளுக்கும் பொருந்துவன என்பதே இங்கு வற்புறுத்தப்பட வேண்டியதாம்.

இனி, பாரதியின் தனித்துவம், மேதாவிலாசம் பற்றிய ஆய்வுகளை நோக்குவோம். இவற்றுள்ளனரு, 'பாரதியும் சூகமாற்றமும்'; பாரதி பழைய கற்பனை களுக்கும் புது மெருகு ஊட்டியவன் என்பது இங்கு எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. பாரதி கவிதைப் பொருளிலும் மெர்மியாட்சியிலும் ஏற்படுத்திய மாற்றங்கள் பற்றியும் அதற்குப் பக்கபலமாக அமைந்த பாரதியின் 'கால உணர்வு', வரலாற்றுத் தெளிவு என்பன பற்றியும் ஆராய்வு செய்கின்றது 'பாரதி செய்த புரட்சி'.

பாரதியின் மேதாவிலாசத்திற்கு அடிப்படை, இயக்கவியல் பற்றிய அவனது புரிந்துணர்வே என்பதைனச் சான்றாதாரங்களுடன் நிறுவ முற்படுகிறது' பாரதி கண்ட இயக்கவியல்'. இது க. கையின் கட்டுரை களுள் மிகக் காத்திரமானது.

சுருங்கக் கூறின், பாரதியின் தனித்துவம், மேதாவிலாசம் என்பன புதிய கோணத்திலும் - ஆழமாகவும் க. கையினால் அனுகப்பட்டுள்ளன எனலாம்.

- 8 -

பாரதி ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் என்பது பற்றிய ஆய்வுகளும் முற்றிலும் புதியனவே. ஏனெனில், இங்கு, இலங்கைக் கவிஞர்களில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களே நோக்கப்படுகின்றன.

'இலங்கை கண்ட பாரதி' என்ற கட்டுரை, இலங்கையில் பாரதி ஆய்வுதனித்தன்மையான முறையிலே அனுகப்படுவதற்கான வாய்ப்புப்பற்றி சுருக்கமாக ஆராய்வதோடு, பாரதி உணர்வுகளும் சிந்தனைகளும் இங்கு பரிணமித்தமை

பற்றியும் பேசுகின்றது. 'சமுத்துத் தமிழ்க் கவிதையில் பாரதியின் தாக்கம்' தலைப்புக் கூறும் விடயம் பற்றி ஆழமாக அனுகுகின்றது: கட்டுரை பின்வருமாறு முடிகின்றது:-

'சமுத்தில் எழுந்த தேசியப்பாடல்களை ஆராயுமிடத்து, பாரதியின் தாக்கம் நமது கவிதையில் நெகிழ்ச்சியும், உருக்கமும், வேகமும், புதுமையும் ஏற்பட எதுவாயமெந்தது என்னும் செய்தி புலப்படுகிறது'

இவ்வாறு நோக்கும்போது, இவ்விரு ஆய்வுகளும் பாரதி இயலுக்கு இன்னொரு பரிமாணத்தை வழங்கியுள்ளன என்றே கூறுதல் வேண்டும்.

- 9 -

மேலே இதுவரையும் கூறியவற்றைத் தொகுத்து நோக்கும்போது, ஆரம்பத்திலே எடுத்துக்காட்டிய பல்வேறு போக்கினரும் சென்ற தடங்களிலே செல்லாது க. கைத் தனக்கென்றொரு பாதையை வகுத்துள்ளார் என்பது தெளிவாகி விடுகின்றது; இல்லையா?

இதுமட்டுமன்று. மேற்கூறிய கட்டுரைகளின் ஆய்வுநெறிமுறைகளும் புதியனவே; இருவித ஆய்வுநெறிமுறைகளை க. கைபயன்படுத்துகிறார். இவற்றுள்ளனரு, வரலாற்று நெறிமுறை. (Historical Method). . 'வரலாற்று நெறியென்பது கால வரிசைகளைக் காட்டுவதோ, பட்டியல்களை நிரல்படுத்துவதோ அல்ல. காரண காரியத் தொடர்புடன் பிளைக்கப்பட்டுள்ள சமுதாய இயக்கத்தின் கூட்டுமொத்தமாக விளங்குகின்ற காலங்களின் வளர்ச்சி நிலையாகும்' இன்னொரு விதமாக, எளிமைப்படுத்திக் கூறுவதாயின், இலக்கியத்தை வரலாற்று உந்துசுக்கியின், ஒளியில் தரிசிக்கும் பாரவையேய இதுவாகும்.

மற்றொன்று, ஒப்பியல் நெறிமுறை (Comparative Method) ஆகும். இதுபற்றி விளக்கவேண்டியது அவசியமன்று. வ. வே. ச. ஜயர், சிதம்பர ரகுநாதன்,

எஸ். ராமகிருஷ்ணன் என்போர் இந்தெந்தி
முறையினை ஏற்கனவே அறி முக ப
படுத்தியுள்ளனர்ன்றோ?

எவ்வாறெனினும் தமது ஆய்வுகளுடாக
இவ்விருநெறிமுறைகளையும் 'ஜனரஞ்சக'ப்
படுத்தியவர் க. கை யே என்பதில் சந்தேக
மில்லை. இவ்விதத்திலும் பாரதியியல்
க. கை யினால் பிறிதொரு பரிமாணத்தை
எய்தியுள்ளது.

- 10 -

பாரதி நூற்பதிப்புகள் என்பதுபற்றி,
அடுத்து கவனிப்போம்.

பாரதியின் நூல்கள் பலவும் பாடபே
தங்களை மிகுதியாகக் கொண்டுள்ளன.
இவை செம்மையான ஆய்வுக்குக் குந்தக
மானவை. இவற்றை முதன்முதலாக
வற்புறுத்தியவர் க. கை என்பதனை
எவரும் மறுத்துரைக்க மாட்டார்.
இத்தகைய ஆய்வுகள் மூலபாடத்திறனாய்வு
(Textual Criticism) சார்ந்தவையாம்.

இத்தொடர்பில் மிக முக்கியமான
கட்டுரை, 'பாரதி நூல்களும் பாடபே
ஆராய்ச்சியும் சில குறிப்புகள்' என்பது.
பாரதி நூல்களின் பாடபேதங்களும்,
இவற்றினால், பாரதியின் நடை நோக்கு
இலக்கிய நோக்கு, இலக்கண நோக்கு,
என்பன விகற்பழுவதும் இவ்வாய்வில்
சான்றாதாரங்களுடன்காட்டப்படுகின்றன.

க. கை, பாரதி ஆய்வு தொடர்ந்து
முன்னேறவேண்டுமானால் மூலபாடுத்
திறனாய்வு இனி முக்கிய திருப்புமுனையாக
அமைதல் வேண்டும்' என்பர்,
அவ்வாறெனில், அதற்கான பலத்து
அத்திவாரமாக அமைந்தவைக. கை யின்
ஆய்வுகளே.

பாரதி வாழ்க்கை வரலாறு ஆதார
பூர்வமாக அமைவதன் அவசியமும்
க. கை யினால் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.
(பாரதி நூற்றாண்டை நோக்கி - செய்ய
வேடியவை; செய்யக்கூடியவை). பாரதி
பற்றிய நூல்களின் விவரணப்பட்டியல்
(பாரதி ஆய்வுகள் - வளர்ச்சியும் வக்கிரகங்
களும்), அடக்கப்பதிப்பின் அவசியம்
(பாரதிநூல் பதிப்புகள்) முதலியனவும்

வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளமை மனங்கொள்ளத்
தக்கது. இவ்வாறாக க-கை எழுப்பிய
குரல் தமிழ்நாட்டிலும் பலத்துடன்
ஏதிரோவித்துள்ளது. பாரதி உலகினுள்
இறுதியாக வந்து சேர்ந்தவரான முக்கிய
ஆய்வாளர் பெ. சு. மணி அவர்கள் தமது
கட்டுரையொன்றிலே இதுபற்றிப் பல
இடங்களில் சிலாகித்துப் பேசியுள்ளமை
இவ்விடத்தில் நினைவுக்கு வருகின்றது.

- 11 -

இனி, சமகால - பாரதி ஆய்வு கள்
பற்றிக் காணபோம். பாரதி நூற்றாண்டு
தந்த உத்வேகம் பாரதி பற்றிய நூல்கள்
பல வெளிவர வழிவகுத்தது. இவை
பற்றிய விமர்சனக் குறிப்புகளும் அவ்வப்
போது க. கை யினால் முன்வைக்கப்
பட்டுள்ளன. பெ. சு. மணி, சிதம்பர
ரகுநாதன், கி. செம்பியன், தா. பாண்டியன்,
முதலாணோர் நூல்களின் அடி ஆழம்
தேடப்பட்டுள்ளதுடன், அவற்றின் அனுகு
முறை பற்றியும் க. கை யினால் கட்டப்
பட்டுள்ளது. நூல்கள் மட்டுமன்றி,
மா. சம்பந்தன், ராமசாமி முதலாணோர்
எழுதிய கட்டுரைகளும் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளன.
மேலும், 'கண்ணபாட்டு'
பற்றி, நீண்டகாலமாக வெளி வந்த
கட்டுரைகள் கூறும் கருத்துகளைத்
தொகுத்து வகுத்து ஆராயும்
'பாரதியாரின்' கண்ணப் பாட்டு, என்ற
க. கை யின் கட்டுரையும் முக்கியமானது.
ஏனெனில் பாரதியின் கண்ணப்பாட்டில்
பங்கிம் சந்திரர் செல்வாக்கு காணப்படு
கிறது என்ற புதியதொரு கருத்து இச்
கட்டுரையிலே க-கை யினால் முன்வைக்
கப்பட்டுள்ளது.

பாரதி தொடர்பான நிகழ்கால
ஆய்வுகள் பற்றிய கணிப்பீடு வேண்டப்
படுவதே. நிறைகளும் குறைகளும் பாரதி
ஆய்வுகளைச் செம்மைப்படுத்துமன்றோ!
அவ்வாறெனில், க-கை யின் இத்தகு
ஆய்வுகளும் முக்கிய பங்களிப்பன்றோ!

- 12 -

தொடர்ந்து, பாரதி ஆய்வுகளுக்கு
க. கை உந்து சக்தியாக விளங்கியமைபற்றி

அவதானிப்போம். இவ்விதத்தில் இரு விடயங்கள் விதந்துரைக்கப்பட வேண்டியுள்ளன.

ஒன்று, க. கை, பாரதி உலகிற்கு தமது மாணவர் பரம்பரையொன்றினை வழங்கியுள்ளமையாம். இவ்விதத்தில், முன்னாள் மாணவரான (இந்நாள் விரிவுரையாளரான) மௌன. சித்திரலேகா (எ-டு: பாரதியும் அரவிந்தரும், பாரதியும் திரு. வி. க. வும், பாரதியும் நிவேதிதா தேவி அம்மையாரும்), நுஃமான் (பாரதியும் நவீனத்துவமும், பாரதியின் மேதாவிலாச அடிப்படை), மென்குரு (பாரதியும் கலைகளும், பாரதியும் மரபுகளும்) ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவராகின்றனர். மாணவர் மட்டுமல்லர்; பிறகும் க. கையினால் தூண்டப்பட்டுள்ளனர். பாரதியும் மெய்ஞ்ஞானமும்' எழுதிய ந. ரஸீந்திரன் இத்தகையோரில் ஒருவரே.

மற்றொன்று, கலை இலக்கியமன்றங்களை நெறிப்படுத்தியுள்ளனம். 'ஆய்வரைகளின் தலைப்புகள் தேர்வதில், ஆய்வாளர்களைத் தெரிவதில், அவர்களது ஆய்வரைகள் சிறப்புற உதவுவதில் மறைந்த பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்கள் முன்னின்றார். முதலாவது ஆய்வரையை தாமே நிகழ்த்தி ஆய்வரங்கை ஆரம்பித்து வைத்த அவர் தொடர்ச்சியாக மாதந்தோறும் நடைபெற்ற ஆய்வரங்கு களுக்கும் உற்சாகத்துடன் தலைமை தாங்கினார்' என்கிறது தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை.

ஏனைய, பாரதியியல் ஆய்வாளருக்கில்லாத தனித்துவம் இது என்பது அழுத்தியுரைக்கப்பட வேண்டியது.

- 13 -

ஒருதடவை க. கை பின்வருமாறு எழுதியிருந்தார்:

'.....இவ்வாறு தொடர்ந்து நிகழும் பாரதி ஆராய்ச்சிகளுக்குத் தூண்டு கோலாகவும் ரகுநாதனின் கட்டுரைகள் அமைந்துள்ளன. ஆராய்ச்சி என்பதே அதுதானே. தன்னளவில் புது ஒளி பாய்ச்சுவது

மாத்திரமன்றிப் பிறர் ஒளியை தாடத் தூண்டுவதும் ஆராய்ச்சியின் பண்பாகும். அப்பண்பு ரகுநாதன் கட்டுரைகளில் அலாதியாய்க் காணப்படுகிறது'

சந்தேகமில்லை. ரகுநாதன் கட்டுரைகள் மட்டுமல்ல, க. கையின் கட்டுரைகளும் இத்தனையைவாம். (விரிவஞ்சி இங்கு எடுத்துக்காட்டுகள் தரப்படவில்லை) இதுவும் பாரதியியலுக்கொரு பங்களிப்பே. அது மட்டுமன்று; இவ்விதத்திலும் க. கை மறைமுக உந்து சக்தியே.

- 14 -

இறுதியாக ஒன்று; பாரதியியலுக்கு க. கை எவற்றை வழங்கினார்? என்பதற்கு க. கையின் வார்த்தைகள் கொண்டே பதிலிறுக்க முயல்வோம். ஒருதடவை அவர் எழுதினார்;

'.....மார்க்கிய சமூகவியல் அடிப்படையில் பாரதி நூல்கள் மேலும் மேலும் ஆராய்ப்பட வேண்டும் .....புதிய ருஷ யாவைப் பாடினார் என்பதற்காக கவிஞரைப் புரட்சியாளனாக நாம் புகழ்ந்துரைக்க வேண்டியில்லை என்பது ஒப்புக் கொள்ளக் கூடியதே. அதே சமயம், பாரதியார் முற்றிலும் புதுமைக் கவிஞர் அல்ல என்றவாதத்திலும் நியாயம் இல்லாமல் இல்லை. பாரதி பற்றிய முரண்பாடுகளைத் தீர்ப்பது எப்படி? பாரதியை அவனது சரித்திரச் சூழலில் வைத்து நோக்குதல் வேண்டும். இந்தியாவின் - ஆசியாவின் - நவீன வரலாற்றுப் பின்னணியில் பாரதியை நூட்பமாக எடுப்போடுவது எப்படி? இவை முக்கியமான கேள்விகள்'

மேற்கூறிய கேள்விகள் சிலவற்றிற்கு (அழுத்தமிடப்பட்டவற்றுக்கு) க. கை விடை கூறியுள்ளமை இக்கட்டுரையூடு புலப்பட்டி ருக்கும்; ஒரு சிலவற்றிற்கு - மார்க்கிய சமூகவியல் அடிப்படையில் அனுகுவதற்கு (எ-டு: பாரதி கண்ட இயக்கவியல்) - விடை கூறும் முயற்சியில் இறங்கவும் தொடங்கினார்; க - கை தனது முதற் கட்டுரையின் இறுதியில் பாரதி பற்றிக் கூறியது போல 'அதற்கிடையில் அவருக்கு மரணம் வந்தே விடுகிறது'.

‘பிரபுத்த பாரத’வில் சுவாமி விபுலானந்தர் (1892 - 1947)

பெ. சு. மணி

(‘பிரபுத்த பாரத’ என்னும் பெயருடன் ஆங்கில மாத இதழ் ஒன்று 1896 யூலை முதல் சென்னையில் இருந்து வெளிவரத் தொடங்கியது. ‘பிரபுத்த பாரத’ என்ற தொடரின் பொருள் ‘விழிப்புற்ற இந்தியா’ என்பதாகும். சுவாமி விவேகானந்தரின் வேதாந்த பிரசாரத்தினதும் அவர் தோற்றுவித்த சமய, சமூக அறிவுத்துறை விழிப்புணர்ச்சினதும் வெளிப்பாடாக இவ்விதம் தமிழகத்தில் தோன்றியது. தமிழ் நாவல் வரலாற்றில் அழியாத இடத்தை தேடிக் கொண்டவரும் ‘கமலாம்பாள் சரித்திரம்’ என்னும் புகழ்பெற்ற நாவலின் ஆசிரியருமான, பி. ஆர். இராஜம் ஜயர் இதன் முதலாவது ஆசிரியராவர். இவ்வாசிரியர் பொறுப்பை ஏற்ற பி. ஆர். இராஜம் ஜயர் அப்போது 24 வயதினரான இளைஞராக இருந்தார். 1898 மே மாதம் அவர் அகால மரணமடைந்தார். இது ‘பிரபுத்த பாரத’வின் மறைவுக்கும் காரணமாயிற்று.

இதன் பின்னர் உத்தரப் பிரதேசத்தில் உள்ள ‘அல்மோரா’ எனும் ஊரில் இருந்து இவ்வாங்கில இதழ் 1898 ஆகஸ்ட் முதல் மீண்டும் வெளிவரத் தொடங்கியது. ‘அல்மோரா’ வில் இருந்து வெளிவரத் தொடங்கியது முதல் இது முற்றிலும் இராமகிருஷ்ண இயக்க இதழாக மாறியது. தமிழ்நார் சுவாமி விபுலானந்தர் 1940 இல் ‘பிரபுத்த பாரத’வின் ஆசிரியரானார்.

‘இராமகிருஷ்ணர் இயக்கமும் தமிழ்நாடும்’ என்னும் ஆய்வு நூலை தமிழ் கத்தைச் சேர்ந்த பெ. சு. மணி என்னும் ஆய்வாளர் எழுதியுள்ளார். இந்தால் 1990 ஆம் ஆண்டு யூன் மாதம் சென்னைப்பூங்கொடி பதிப்பக வெளியீடாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. பெண்ணாத்தூர் சு. மணி 1933 ஆம் ஆண்டில் பிறந்தவர். ‘இந்திய தேசியத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்’ என்னும் இவரது முதலாவது நூல் 1973 ம் ஆண்டில் வெளிவந்தது. இன்றுவரை சுமார் 23 ஆய்வு நூல்களை இவர் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். பாரதி, வ. வே. சு. ஜயர், சுப்பிரமணிய சிவா, ஜி. சுப்பிரமணிய ஜயர், டாக்டர். வரதராஜாலுநாயுடு, அறிஞர் வெ. சாமிநாத சர்மா போன்ற எழுத்தாளர்கள் சமூக சிர்திருத்தவாதிகள் பற்றி இவர் எழுதிய ஆய்வு நூல்கள் அறிஞர் உலகில் பெரு வரவேற்றபை பெற்றவை. நவீன தமிழ் இலக்கிய வரலாறு பற்றிய ஆய்வில் இவரின் பங்களிப்பு முக்கியமானது.

விபுலானந்தர் பற்றி இவர் எழுதிய ஆய்வுநூல் ஒன்று விரைவில் வெளியிடப்பட வங்களது. இவருடைய ‘இராமகிருஷ்ண இயக்கமும் தமிழ் நாடும்’ எனும் நூலின் 105 ஆம் பக்கம் முதல் 109 வரையுள்ள பகுதி இங்கே தரப்பட்டுள்ளது.)

‘1940-ல் இலங்கைத் தமிழர் சுவாமி விபுலானந்தர் பிரபுத்தபாரதாவின் ஆசிரியரானார். சென்னை இராமகிருஷ்ணா மடத்தின் இராமகிருஷ்ணா விஜயம் இதழின் ஆசிரியராக விருந்தவர், சுவாமி விபுலானந்தர்.

பிரபுத்த பாரதாவில் ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்ற முதல் மாதத்திலேயே (சனவரி, 1940) ‘புதிய சகாபதத்தின் தலைவாயிலில்’ என்னும் கட்டுரை எழுதினார், சுவாமி விபுலானந்தர். இதில் தமக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்ந்த ஆசிரியர்

பி. ஆர். ராஜம் அய்யர், 1896-இல், முதல் இதழில் எழுதிய “நாம்” (Ourselves) என்னும் கட்டுரையில் இருந்து ஒரு மேற்கொள்ள எடுத்தாண்டார். வேதாந்த நெறி விளக்கமாக அந்த மேற்கோள் என்றும் பொருத்துவது என்பதையும் குறிப்பிட்டார், சுவாமி விபுலானந்தர்.

1940 டிசம்பர் இதழில் ‘பிஸ்னோக்கு’ (Retrospect) என்னும் கட்டுரையில், “ஆன்மிக விடுதலையைப் பெற்றுத்தந்த மூர் இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸரையும், சுவாமி விவேகானந்தரையும், அரசியல் விடுதலைக்கு அறப்போர் நடத்திய காந்தியத்தையும் போற்றியுள்ளார். இதன் தமிழாக்கம் வருமாறு:

“புதிய சகாப்தத்தின் தலைவாயிலில்’ என்னும் நமது இந்த ஆண்டின் தொடக்க இதழில், மூர் இராமகிருஷ்ணர் சுவாமி விவேகானந்தர் வழங்கிய ஆன்மிக விடுதலைச் சாரணத்தையும், இந்தியக் கல்கிருஷ்ணன், விஞ்ஞானிகள், தத்துவ ஆசிரியர்கள் ஆகியோர் நமது பண்பாட்டிற்கும், அறிவுத்துறைக்கும் ஆற்றிய பங்களிப்பையும் நமது மாபெரும் தேசியத்தலைவர் மகாத்மாகாந்தி அரசியலில் இணைத்த தார்மிக நெறியும், இந்தியாவின் தேசிய வாழ்க்கையைச் செழுப்பைப் படுத்தியுள்ளன. உலக நாடுகளின் விமோசனத்திற்கு வழங்கத்தக்கச் செய்தி இந்தியாவிடம் உள்ளது.”

சுவாமி விபுலானந்தர் ஆன்மிகத்தையும் தேசியத்தையும் இணைத்தவர்களுள் ஒருவர் என்பதை மேற்காணும் கருத்து விளக்குகின்றது.

பிரபுத்த பாரதாவின் ஆசிரியரானதைப் பாராட்டி, சுவாமி விபுலானந்தருக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் பாராட்டு விழாநிகழ்ந்தது. இந்த விழாவில், சுவாமி விபுலானந்தர் “வட இந்தியாவில் தமிழ் கலைஞரானதைச் சுவாமிகள் பரப்புவார் களைன்று நம்புகின்றோம்” என ஒருவர் பேசினார்: மற்றொருவர் “சுவாமிகள்

மாத்திரம்தான் பத்திரிகாசிரியராகத் தெற்கிருந்து வடக்கே செல்லுபவர்கள்” என்று குறிப்பிட்டார்.

‘பிரபுத்த பாரதா’வில் தமிழ் இலக்கியச் செய்திகள்

சுவாமி விபுலானந்தர் தலை சிறந்த தமிழ்ப் பேரர்ன்னார். இயற்கையாகவே இலக்கியவுணர்வுடன் எழுதுவார். இத்துடன் அன்பர்கள் வேண்டுகோணும் சேர்ந்ததால், ‘பிரபுத்த பாரதா’வில் தமிழ் இலக்கியச் செய்திகளைப் பொருத்தமாக வழங்கினார்.

முதல் இதழிலேயே, ஜனவரி 1940-ல் தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வாரின் திருப்பள்ளியழுச்சி பாடலொன்றை சுவாமி விபுலானந்தர் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துவெளியிட்டார். திருவிளையாடல் புராணச் செய்திகள் சிலவற்றையும்; பாண்டியர் குல அரசிதடாதகைப் பிராட்டி யாரைப் பற்றியும், திருமங்கை ஆழ்வார் வரலாற்றையும், அவர் பாடல் ஒன்றையும் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டார். இத்துடன் பேராசிரியர் பி. எஸ். நாயகு என்பவர் எழுதிய சைவ சமயக் கட்டுரைகளையும், பிற கட்டுரைகளையும், இராமகிருஷ்ணன் (பிற்காலத்தில் சென்னை இராமகிருஷ்ண விஜயத்தில் நிறைய எழுதியவர்) கட்டுரைகளையும் சுவாமி விபுலானந்தர் வெளியிட்டு வந்தார்.

இவையனைத்திற்கும் மேலாக தமிழரின் தேசிய இலக்கியமான சங்க இலக்கியத்தில் இருந்து பல செய்திகளைத் தொகுத்தவித்தார்.

பத்துப் பாட்டின் ஒவ்வொரு பகுதியைப் பற்றியும் ஆகஸ்ட், 1940 ஆம் இதழில் சுவாமி விபுலானந்தரே எழுதி வெளியிட்டார். இதே இதழில் பழந்தமிழ் இலக்கியத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து வெளியிடவேண்டியதின் குறிக்கோளைப் பற்றியும் வலியுறுத்தினார்.

“குறிப்புகளும் — விமர்சனங்களும்” என்னும் ஆசிரியர் பகுதியில், “பழந்தமிழ் இலக்கியங்களின் மொழி பெயர்ப்புகள்” என்னும் தலைப்பில் சுவாமி விபுலானந்தர் எழுதிய பின்வரும் பகுதி அவர் தமிழ் நெஞ்சுத்தின் தனித் தன்மையை விளக்குகின்றது.

“தொன்மை வாய்ந்த பண்பாடு, விரிந்த இலக்கியப்பரப்பு பெற்றுள்ள தமிழ் இனம் உலகத்திற்கு வழங்கத்தக்க ஒப்பற்ற சிலவற்றைக் கொண்டுள்ளது. வரலாற்று காலத்திற்கு முன்பிருந்து, கிறிஸ்துவிற்கு பின்பு சில ஆண்டுகள் வரையில் உள்ள கால கட்டத்தில் தோன்றியது சங்க இலக்கியம். இது, தமிழ் இனத்தின் ஆவணமாகும். இந்தியவரலாறு, சமூகவியல், சமயம், கலை, மரபுகள், இலக்கியத் திறனாய்வு ஆகியவனவற்றை கற்க விரும்பு வோர் எவரும் பெருமளவில் பயன்படுத்திக் கொள்ளத்தக்கச் செய்திகள் சங்க இலக்கியச் செல்வக் களஞ்சியத்தில் உள்ளன.”

இராமகிருஷ்ணர் இயக்க இதழில், பண்டைத்தமிழ் இலக்கியச் செய்திகள் வெளிவந்ததை தமிழரல்லாதார் பலர் வரவேற்றனர். திரு. ஓ. சி. கந்தகௌலி என்னும் வரலாற்றுத்துறை ஆய்வாளர் சுவாமி விபுலானந்தருக்கு எழுதிய கடிதத் தில் சங்க இலக்கியத்தின் பத்துப் பாட்டுப் பகுதியை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து பிரபுத்த பாரதாவில் ஒவ்வொரு இதழிலும் நான்கு பக்கங்களில் வெளியிட வேண்டும் என வேண்டுகோள் விடுத்தார். இதைக் குறிப்பிட்டு சுவாமி விபுலானந்தர் எழுதியதாவது:

“சமயச் சார்பற்ற தமிழ் இலக்கியத்தின் மொழிபெயர்புகளைத் தொடர்ந்து வெளியிடுவது என்பது இந்தப்பத்திரிகையின் வரம்பிற்குள் வரவில்லையென்றாலும். இந்தியப் பண்பாட்டின் ஒரு பகுதியானத் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் பங்களிப்பைப் பற்றி அவ்வப்பொழுது வெளியிடவேண்டியது நியாயமானதே என்று முடிவு செய்துள்ளோம். இந்த இதழில் பத்துப் பாட்டைப்

பற்றியச் செய்திகளைத் தொகுத்தளித் துள்ளோம். அடுத்து வரும் இதழ்களில் எட்டுத் தொகையைப் பற்றியச் செய்திகளைத்தர விரும்புகின்றோம்.”

தமிழ் நூல்கள் விமர்சனங்கள்

பிரபுத்த பாரதாவில் தமிழ் நூல்கள் சிலவற்றின் விமர்சனங்களை சுவாமி விபுலானந்தர் எழுதி வெளியிட்டார். இவற்றுள் சில வருமாறு:- மயிலை சீனி வெங்கடசாமியின் “பெளத்தமும்-தமிழும்” சைவ சித்தாந்த சமாஜம் வெளியிட்ட சங்க இலக்கியத் தொகுப்பு (முழுவதும்), ஜே. எம். சந்தரம் பிள்ளையின் “தஞ்சைத் திருக்கோயில்கள்-சோழர் கால கோவில் பாணி கள்,” ‘சேலம் ஏ. ராமசாமி கவுண்டரின் “ஸீ பகவத் கிதை.” ப. கோதண்டராமனின் அரவிந்தர் பற்றிய சில நூல்கள்.

பிரபுத்த பாரதாவில் தொடர்ந்து ஆசிரியராகப் பணியாற்ற இயலாத ஒரு சூழல் தொன்றியது. இலங்கையில் தொடங்கப் பெற்ற பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பொறுப்பேற்க சுவாமி விபுலானந்தர் செல்லவேண்டியதாயிற்று. இலங்கையின் தமிழர் தலைவர்களும், சமயச் சபைகளும், இலக்கியக் கழகங்களும் இராமகிருஷ்ணர் மிஷன் தலைவரிடம் சுவாமி விபுலானந்தரை அனுப்புமாறு கேட்டுக்கொண்டனர். இதன் காரணமாக, சுவாமி விபுலானந்தர் பிரபுத்த பாரதாவில் இரண்டே ஆண்டுகள்தான் பணியாற்ற முடிந்தது.

நன்றி.

நூல்:- “இராமகிருஷ்ணர் இயக்கமும் தமிழ் நாடும்”.

மூன்றாண்டுகள் முன்வரை வெளியிடப்பட்டது.

பூங்கொடி பதிப்பகம்,
14, சித்திரைக்குளம்,
மேற்கு வீதி, மயிலாப்பூர்,
சென்னை - 600004.

எண்பதுகளில் இந்தியத் திரைப் படங்கள் - சில அவதானிப்புகள்

கே. எஸ். சிவகுமாரன்

1991 டிசம்பர் மாத முற்பகுதியில் கொழும்பு எல்பிள்ளைஸ்டன் தியேட்டரில் எண்பதுகளில் வெளியாகிய சில இந்தியத் திரைப்படங்கள் காட்டப்பட்டன. மாற்றுப் பண்பாட்டு நிறுவனமாக இயங்கும் 'விபாளி', இந்திய உயர் ஸ்தானிகராலயம், தேசிய திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனம் ஆகியன கூட்டாக இந்தச் சிறு திரைப்பட விழாவை ஏற்பாடு செய்திருந்தன. இவ் விழாவில் இடம் பெற்ற படங்களில் நான் பார்த்தவை தொடர்பான சில அவதானிப்புகள் இங்கே தரப்படுகின்றன:

விஜயா மேஹ்தா என்ற பெண்மணி நெறிப்படுத்திய ஹிந்திப் படம் "ராவ் சஹேப்", அவரே இப்படத்தில் விதவையாகவும் நடிக்கிறார். மஹா ராஷ்டிர மாநில நாடக அரங்கில் அவர் மிகவும் புகழ்பூத்த நடிகையாவர்.

ஐயவந்த் தைவி என்பவர் மராத்தி மொழியில் எழுதிய 'பாரிஸ்டர்' என்ற நாடகத்தைத் தமுவியது, "ராவ் சஹேப்" விஜயா மேஹ்தா தமது நடிப் பாற்றலை இப்படத்தில் வெளிப்படுத்துவதோடு நின்ற விடாது "சினிமா" என்ற ஊடகத்தின் மூலம் தாம் எடுத்துக் கொண்ட பொருளைக் கச்சிதமாகவும் வெளிப்படுத்துகிறார்.

விதியின் வசத்தால் இளம் வயதிலேயே விதவையாகும் ஒரு பெண், பழைய சமூக அமைப்பை குறையெதுவுங் கூறாமல் ஏற்றுக்கொள்கிறாள். அதே வேளையில் முற்போக்கான மாற்றங்களுக்கு இணங்கும் ஒரு முகவராகவும் செயற்படுகிறாள். இந்தப் பாத்திரத்தை "தாயமைத்

தன்மையுடன்" விஜயா மேஹ்தா வெளிப்படுத்துவது மிகவும் பரராட்சும்படியாய் இருக்கிறது.

பிரிட்டிஷார் இந்தியாவை ஆண்டு ஒய்ந்த காலகட்டத்தின் முற்பகுதியில் இப்படக்கதை நிகழ்கிறது. வைதீக பிரமாணக் குடும்பம் ஓன்றின் மரபுகளும் பழக்க வழக்கங்களும் துரிதகதியில் படிமங்களாக காட்டப்படுகின்றன. கதை நிகழுமிடம் இந்தியாவின் மேற்குப் பகுதி (கோவாவில் சில காட்சிகள் படம் பிடிக்கப்பட்டுள்ளன) இப் படிமங்கள் திரையில் காவியங்களாக எனக்குத் தென்பட்டன. இக்காட்சிகள், கதையில் வரும் இளத்தம்பதியினரின் காட்சிகளாக அமைகின்றன. புதிதாக மணம் முடித்த இந்தக் கண்ணி வெகுவிரைவில் தானே விதவையாகிறாள் என்ற முரண் நிலையை உணர்த்துவிக்கப்போலும், இப்படிமங்களை நெறியாளர் விஜயா பேஹ்தா கொணர்ந்தார். இவனும் சராசரி இந்தியப் பெண்போல விதியே என்று தனது நிலையை ஏற்றுக்கொள்கிறாள். அதே சமயம்; தாம் குடியிருக்கும் வீட்டின் சொந்தக் காரண மறுமணஞ் செய்து கொள்ளும்படி, முதாட்டி விதவை மறைவான முறையில் ஊக்குவிக்கிறாள்.

இந்தப் படத்தின்மையான பாத்திரம் இந்த வீட்டுச் சொந்தக்காரன். அவன் இங்கிலாந்தில் படித்த ஒரு பாரிஸ்டர் ஆங்கிலப்பெண்ணை மணம் முடித்தவன் பின்னர் அவனுடன் வாழாமல் இந்தியாவுக்குத் திரும்பி வரட்டு இலட்சியம் பேசி போலி நடிப்பால் ஏனை யோரின் "மதிப்பை"ப் பெற்றவன். உண்மையில் இவன் சுயநலமிக்க ஒரு நிலபுரட்டுவ வெஷ்தாரி. "படிப்பது தேவாரம்

இடிப்பது சிவன் கோயில்' என்ற கூற்றுக்குச் சமமானதாக அவன் நடத்தை மிருக்கிறது.

இலட்சியவாதச் சீர்திருத்தவாதியான இப் பிரபு, சுதேச பண்பாட்டையும் மரபு களையும் என்னிகையாடுவன் முற்போக்கான கருத்துக்களை முன்மொழிபவன். ஆனால் செயலில் அவன் ஒரு கோழை. வேஷதாரி. அந்த மணமாகிய இளம் பெண் விதவையாவதற்கு முன்னமேயே, அவளைத் தன் கவர்ச்சியால் மையலுறச் செய்து வெற்றியும் காண்கிறான். கண்ணுக்கு அக்கண்ணியிடம் மூலைப்பால் கேட்டு அதனைக் கண்நோய்க்குப் பயன் படுத்தாது, அதனைப் பருகுவதில் இன்பங்காண்கிறான். அத்தகையவனை, மணம் முடிக்கும்படி அந்த இளம் விதவை கேட்கும் பொழுது மெல்ல நழுவி விடுகிறான்.

இறுதியில் அந்த இளம் விதவை நிதர்ச்சனத்தை எதிர் நோக்கித் தன்னைச் சுதாரித்துக் கொள்கிறான். சமூக அமைப்புக்கு அடிப்பிள்ளை போகிறான் அவள் தனது 'விது'யை ஏற்றுக் கொள்கிறான்.

இந்தப் படம், அலட்டிக் கொள்ளாத வகையில் சமூக யதார்த்தத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றது.

இத் திரைப்பட விழாவில் இடம்பெற்ற படங்களில், அடுர் கோபாலகிருஷ்ணன் நெறிப்படுத்திய “‘முகமுகம்’” என்ற மலையாளப் படமும் ஒன்று கேரளத்தைச் சேர்ந்த அடுர் கோபாலகிருஷ்ணன் இந்தியாவின் தலைசிறந்த நெறியாளர்களில் ஒருவராவர். சர்வதேச விருதுகளையும், இந்திய விருதுகளையும் அவர் நிறையப் பெற்றிருக்கிறார். 1985 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் இடம்பெற்ற சர்வதேச திரைப்பட விழாவிலே, “‘முகமுகம்’” சிறந்த படத்துக்கான விருதைப் பெற்றது. 1970 களில் இவருடைய “‘ஸ்வயம் வரம்’” கொழும்பில் காட்டப்பட்டது. கடந்த ஆண்டு சென்னையில் இவருடைய “‘மதிலுகள்’” என்ற படம் சர்வதேச திரைப்பட விழாவில் காட்டப்பட்ட பொழுது, அதனைப் பார்த்து மகிழ்ந்தேன்.

கொம்யூனிஸ்ட் உலகிலே கலோக உச்சாடனங்கள் சாமான்ய ரீதியாக இடம் பெற்ற வேளையில் - சுமார் எட்டு ஆண்டு கணுக்கு முன் - “‘முகமுகம்’” வெளிவந்தது. கொம்யூனிஸ்ட் நாடுகளும், தத்துவமும் சீர்க்கலைந்துபோயிருக்கும் இல் வேளையில், இந்தப் படம் சூசகமாகச் சுட்டி நிற்கும் கருத்துவெளிப்பாடு அவ்வளவு புதுமையாய் இப்பொழுது இல்லை.

இந்தப் படத்தை ஒரு தொழிற் சங்கவாதி பற்றியது. கடப்பாடுடைய மார்க்சிய சிந்தனையாளர் என்ற முக மூடியை அணிந்திருக்கும் இந்த நபர் வாய்திறந்து வார்த்தைகளை உதிர்ப்பது அருந்தவாக உள்ளது. வேஷதாரியான இந்தத் தொழிற் சங்கவாதி தனது சொந்த வாழ்க்கையில் ஒரு சுயநலவாதி, ஊழல்களில் ஈடுபடுவன். குடிகாரன், பிற பெண்ணைக் காழுவன் அவன் செய்த குற்றங்களில் ஒன்று, இளைஞரை மயக்கித் தவறான வழிகளில் இட்டுச் செய்தமையாகும். இதன் விளைவாக ஆவேசமுற்ற, இவன் பொய்ம்மையை உணர்ந்து கொண்ட இளைஞர் ஒருவன் இவனைப் பழி வாங்குகிறான். இளைஞர், இத் தொழிற்சங்க வாதியைக் கொலை செய்வது படத்தில் நேரிடையாகக் காட்டப்படாவிட்டாலும், கலாரிதியாக அது உணர்த்துவிக்கப்படுகிறது.

இத் திரைப்பட விழாவில் நான் பார்த்த மூன்றாவது படம் “‘மஸை சாஹேப்’” இது ஒரு ஹி ந்தி ப் படம். பிரதிப் கிரிஷன் எழுதி நெறிப் படுத்தியுள்ளார். இந்தப் படத்தில் ரகுவிர யாதல் என்ற நடிகரின் நடிப்பு பாராட்டும் படியாக இருக்கிறது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்காலத்தின்போது கதை நிகழ்கிறது. ஆங்கிலேயர் நடத்தும் ஓர் அலுவலகத்தில் எழுதுவினானாக மனை என்ற இந்தியன் வேலை பார்க்கிறான். இந்தியனாகவிருந்த போதிலும், ஆங்கிலேய யேம்போக்கான நாகரிகத்தை விரும்புவன். ஆயினும், ஆங்கிலேயராலேயே அவன்

எமாற்றப்படுகிறான். ஆத்திரத்தில் கொண்டையும் செய்கிறான். மரணதன்டனையும் விதிக்கப்படுகிறது.

மலேயின் வாழ்க்கைப் போராட்டங்களை இப்படம் சித்தரிக்கிறது. அவனைப் பலமும் பலவீனமும் கொண்ட ஒரு சாதாரண மனிதனாகவே காட்டப் படுகிறது. அவன் காதல், கல்யாணம், குடும்ப விவகாரங்களும் படத்தில் இடம் பெறுகின்றன.

என்னைப் பொறுத்த மட்டில் குறிப் பிடும்படியாக இப்படக்கதை அமையா விட்டாலும் ஆர் கே. போஸின் படப் பிடிப்பும், வன்ராஜ் பாத்தியாவின் இசையமைப்பும், ரகுவீர் யாதவவின் நடிப்பும் பாராட்டும்படியாக இருக்கின்றன.

மீரா நாயின் “சலாம் பொம்பே” என்ற ஹிந்திப் படம் பல விருதுகளைப் பெற்றபோதிலும், அதனைவிடச் சிறந்த சில ஹிந்திப்படங்களை நான் இந்தியாவில் பார்த்ததனால், மனதில் “சலாம் பொம்பே” சிறப்பிடம் பெற்ற தவறிவிடுகிறது. பம்பாய் சேரி வாழ் மக்களின் வாழ்க்கையைத் தத்ருபமாகப் படம் பிடிக்கும் சில ஹிந்திப் படங்கள் (உதாரணமாக, மற்றொரு பெண் நெறியாளரான சாய் பாயே இயக்குவித்த “திகா” குறிப்பிடத்தக்கது) வெளிவந்திருக்கின்றன. ஆயினும் இந்த வகையில் முன்னோடிப் படம் என்ற முறையிலும் “சினிமா ரீதியான படம் என்ற முறையிலும் இப்படம் குறிப்பிடத்தக்கதுதான்.

இந்த விழாவிலே தலைசிறந்த படமாகக் கருதப்பட்ட “பிறவி” என்ற மலையாளப் படத்தைப் பார்க்க முடியாது போயிற்று. சாஜி என். கருணா நெறிப்படுத்திய இந்தப் படத்தில் அர்ச்சனாவும் நடிக்கிறார்.

கூட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தால் இந்தியத் திரைப்படங்கள், பிராந்தியமட்டத்தில், தரமான கலைநுட்பமான அரசியல்/சமூக/பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளைத் தீட்டும் படங்களாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. தொண்ணூறுகளில் மேலும் சிறப்பான படங்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

வட இந்தியாவிலும், கேரளத்திலும் கர்நாடகத்திலும் பழையவர்களும் புதியவர்களுமாகத் தேர்ச்சிபெற்ற பயிற்சி பெற்ற பல நெறியாளர்கள் உருவாக்கிய படங்கள் கடந்த ஆண்டும், இந்த ஆண்டும் இந்தியாவில் இடம்பெற்ற சர்வதேச திரைப்பட விழாக்கள் காணப்பிக்கப்பட்டன, தூர்திர்ஸ்டவசமாக நாம் மோசமான இந்தியப் படங்களையே இங்கு பார்க்க முடிகிறது. இந்தியாவிலுங்கூட நல்ல படங்களைத் தேர்ந்து பார்க்கும் பக்குவங்களை நெறியாளர்கள் படித்தவர் மட்டத்தில் மாத்திரந்தான் இருக்கிறார்கள். இது தவிர்க்க முடியாததுதான் என்றாலும், உயர் மட்டம் இல்லாமலும் கீழ்மட்டம் இல்லாமலும் இடைப்பட்ட நிலையில் உருவாகும் படங்கள் வரத்தான் செய்கின்றன. இவற்றில் தமிழ்ப்படங்கள் சிலவும் அடங்கும்.

சினிமாபற்றித் தமிழில் அண்மைக் காலத்தில் வெளிவந்துள்ள நூல்கள்

1. சத்தியஜாத்ராய்:- தமிழில் - லதா கிருஷ்ணன்
2. மரபை மீறிய சினிமா:- பிரெஞ்சு புதிய அலை இயக்கம் கட்டுரை ஆசிரியர்கள்-வெ. பூர்வாம், வி. சக்கரவர்த்தி, எம். சிவகுமார், ஆர். ராமானுஜம்
3. ரித்விக் கட்டக்:- இந்திய சினிமாவின் மேகம் கவிந்த தாரகை தமிழில் - ச. கிருஷ்ணமூர்த்தி
4. சினிமா கோட்பாடு:- புதிய கலையின் தோற்றும் மற்றும் வளர்ச்சி - பேல பெலாஸ் தமிழாக்கம் எம். சிவகுமார்

“சலணம்” என்னும் காலாண்டு சஞ்சிகை சென்னைப் பிலிம் சொலைஸ்ட்டியால் வெளியிடப்படுகிறது.

தொடர்பாடல், மொழி, நவீனத்துவம்

தமிழ் மொழி வளர்ச்சி பற்றிய சமூக-மொழியியல்
மாநாடு திட்ட அறிக்கை

தொடர்பாடல், மொழி, நவீனத்துவம் என்னும் பொதுத் தலைப்பில் தமிழ் மொழி வளர்ச்சி பற்றிய சமூக மொழியியல் மாநாடு 1992, மே மாதம் 7ம், 8ம், 9ம் திங்கிள்ளையில் இலங்கையின் தலைநகரான கொழும்பில் நடந்த இந்துசமய கலாசார இராஜாங்க அமைச்சர் தீர்மானித்துள்ளது. இலங்கை, இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர் உட்பட உலகின் பல்வேறு நாடுகளில் இருந்தும் பல தமிழ் அறிஞர்கள் இம்மாநாட்டில் கலந்து கொள்வார்.

மாநாட்டின் நோக்கம்

இம்மாநாடு பின்வரும் நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது:

1. கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளில் தமிழ்ப் பேசும் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட சமூக மாற்றங்களின் விளைவாக தமிழ் மொழி எதிர்நோக்கிய புதிய சவால் களையும், பிரச்சனைகளையும் இனங்காணுதல்.
2. நவீன தேவைகளுக்கேற்ப இதுவரை தமிழ்மொழி அடைந்த மாற்றங்களையும் வளர்ச்சிகளையும் மதிப்பிடுதல்.
3. நவீன கல்வி, தொடர்பாடல், விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி களுக்கேற்ற வகையில் தமிழ் மொழி யின் எதிர்கால வளர்ச்சியை நெறிப்படுத்தல்.

ஆய்வுப்பரப்பு

மாநாட்டின் நோக்கங்களுக்கு ஏற்ற வகையில் பின்வரும் விடயங்கள் தொடர்

பான பல்வேறு அம்சங்கள் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

1. தமிழ்மொழி வளர்ச்சி தொடர்பான பொதுப் பிரச்சினைகள்.
2. இக்காலத் தமிழ் மொழியின் இயல்புகள்.
3. மொழிப் பயன்பாடும் தமிழ்மொழி வளர்ச்சியும்.
4. மொழி பெயர்ப்பும் கலைச்சொல் ஆக்கமும்.
5. முதல் மொழியாகவும் இரண்டாம் மொழியாகவும் தமிழ்மொழியைக் கற்பித்தல்.

அமர்வுகள்

மாநாடு முன்று தினங்களில் ஆறு அமர்வுகளாக நடைபெறும். முதல் நாள் காலை அமர்வு தொடக்க விழாவாக அமையும். இத்தொடக்க விழா கெளரவு பி. பி. தேவராஜ் அவர்கள் தமைமையில் நிகழ்த்தப்படும். ஏனைய அமர்வுகள் மேற்குறிப்பிட்ட ஐந்து அம்சங்களையும் பற்றிய தாக அமையும். ஒவ்வொரு அமர்விலும் நான்கு கட்டுரைகள் இடம் பெறும். அமர்வுகளும் அவற்றில் இடம் பெறும் ஆய்வுப் பொருள்களும் பின்வருமாறு அமையும்.

அமர்வு 1

தமிழ்மொழி வளர்ச்சி - பொதுப் பிரச்சினைகள்

1. மொழி வளர்ச்சியும் மொழிப்பழை வாதமும்

2. மொழித் தொடர்பும் மொழித்தூய் மையும்
3. இக்காலத் தமிழ் இலக்கணம் - தேவையும் பிரச்சினைகளும்
4. இக்காலத் தமிழ் அகராதி - தேவையும் பிரச்சினைகளும்

அமர்வு 2

இக்காலத் தமிழின் சில இயல்புகள்

1. இக்காலத் தமிழ் - அதன் பொதுப் பண்புகள்.
2. இக்காலத் தமிழில் சொற்புணர்ச்சி.
3. இக்கால உரைநடை தோற்றமும் வளர்ச்சியும்.
4. இக்காலத் தமிழ் - நடை வேறு பாடுகள்.

அமர்வு 3

மொழிப் பயன்பாடும் தமிழ்மொழி வளர்ச்சியும்

1. கல்வி, நிறுவாக மொழியாக தமிழ் மொழிப் பயன்பாடு - (மொழி வளர்ச்சியின் அடிப்படை)
2. தொடர்பு சாதனங்களும் தமிழ் மொழிப் பயன்பாடும் தமிழின் எளிமையாக்கம்.
3. அறிவியல் துறைகளில் தமிழ் மொழிப் பயன்பாடும் கலைச் சொல்லாக்க வளர்ச்சியும்.
4. அச்சுப்பொறி, தட்டெழுதி, கண்ணி ஆகியவற்றில் தமிழ் மொழிப் பயன் பாடும் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தின் அவசியமும்.

அமர்வு 4

மொழி பெயர்ப்பும் கலைச்சொல்லாக்கமும்

1. தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் - மதிப்பீடு

2. அறிவியல் நூல்களை மொழி பெயர்த் தல் - பிரச்சினைகள்
3. ஆக்க இலக்கியங்களை மொழி பெயர்த்தல் - பிரச்சினைகள்
4. தமிழில் கலைச் சொல்லாக்கம் - பிரச்சினைகள்

அமர்வு 5

தமிழ் மொழியை ஆற்றல் வாய்ந்த தொடர்பாடல் ஊடகமாகக் கற்பித்தல்

1. தமிழின் இரட்டை வழக்குப் பண்பும் கற்பித்தல் பிரச்சினைகளும்.
2. கற்பித்தல் சாதனங்கள்; தமிழ் மொழிப் பாடநூல்கள் பற்றிய மதிப்பீடு.
3. கற்பித்தல் சாதனங்கள் தமிழ் கற்பித்தலில் கட்டுல, செவிப்புல சாதனங்கள், வகுப்பறை இலக்கணம், மாணவ அகராதிகள் ஆகியவற்றின் அவசியம்.
4. மும் மொழித் திட்டத்தின் கீழ் தமிழை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்பித்தல். குறிப்பாக சிங்கள மாணவர்களுக்குத் தமிழ் கற்பித்தல் தொடர்பான பிரச்சினைகள்.

மாநாட்டின் மொழி

மாநாடு பெரிதும் தமிழ் மொழியிலேயே நடைபெற வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகின்றது. தமிழ் மொழிபற்றி ஆங்கிலத் தில் நிறைய எழுதப்பட்டுள்ளது. தமிழ் மொழி வளர்ச்சி பற்றி தமிழில் சிந்திப்பதும் எழுதுவதும் தமிழின் வளர்ச்சியை மேலும் ஊக்குவிப்பதாக அமையும். தமிழில் எழுதமுடியாத பிறமொழி ஆய்வாளர்கள் தம் ஆய்வுக்கட்டுரைகளை ஆங்கிலத்தில் சமர்ப்பிப்பார். தொடக்க விழா நிகழ்ச்சிகள் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் இடம்பெறும்.

மாநாட்டு நிகழ்வுகள்

மாநாட்டில் படிக்கப்படும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் பின்னர் தொகுத்து நூல் உருவில் வெளியிடப்படும். மாநாட்டின் போது கட்டுரைகளின் தட்டச்சுப் பிரதிகள் கலந்து கொள்வோருக்கு வழங்கப்படும்.

மாநாட்டுச் செயலகம்

இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களம் இம் மாநாட்டின் செயலக மாக இயங்கும். இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் பணிப்பாளர் இம் மாநாட்டின் பிரதம செயலாளராகப் பணியாற்றுவார்.

திட்ட அறிக்கை தயாரிப்பு: எம். ஏ. நுஃமான்

அமைப்பாளர்கள்

பேராசிரியர் ச. சீந்திரராஜா (தலைவர், மொழியியல் துறை, யாழிப் பாணப் பல்கலைக்கழகம்) கலாநி தி எம். ஏ. நுஃமான் (சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்) ஆகியோர் இம் மாநாட்டின் அமைப்பாளர்களாகப் பணிபுரிவர்.

தொடர்புகள்

மாநாடு சம்பந்தமான சகல தொடர்புகளும் மாநாட்டுச் செயலாளர் மூலம் நடைபெறும்.

தமிழ் இலக்கியத்தில் புதிய செவ்வியல் (Neo-Classicism) கோட்பாட்டாளர்

“ஒரு பழைய இலக்கியத்தின் கருத்து நிலையையும் நடையையும் மீட்டுச் செய்யும் கொள்கையைப் பின்பற்றும் இலக்கிய இயக்கம் ‘புதிய செவ்வியல்’ (Neo-Classicism) எனப்படுகிறது. இப்படிக் கூறுவது ஒரு பொதுவான அர்த்தத்தில் சிறப்பாகக் கூறும்போது கிரேக்க ரோமானிய இலக்கியங்களை மறுமலர்ச்சிக் காலத்திலும் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலும் ஆங்கில இலக்கியத்தில் (திரைடன், போப், அடிசன், ஜான்சன், கோல்டு சமித், சவிப்ட் ஆகிய ஆங்கிலக் கவிஞர்கள்) மீட்டுருச் செய்த இயக்கமே புதிய செவ்வியல் என்று கூறப்படுகிறது.

தமிழ் இலக்கியத்தில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுக்கு முந்திய இரண்டு மூன்று நூற்றாண்டுகளில் பாடப்பட்டு வந்த பிரபந்த வகை இலக்கியத்தில் புதிய செவ்வியல் போக்குகள் காணப்படுகின்றன. சங்க இலக்கிய, இடைக்கால இலக்கிய, வடமொழி இலக்கியப் போக்குகளை மீட்டுருச்செய்தல் பிரபந்தங்களில் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. சமூக வாழ்க்கையில் தேக்கநிலை நீடித்திருந்தது தான் பிரபந்தங்களில் புதிய செவ்வியல் நெறி மாறாமல் இருந்ததுக்குக் காரணம்.

மகா வித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை வரைக்கும் ஆறுமுக நாவலர் வரைக்கும் புதிய செவ்வியல் நெறி நீடித்தது. விபுலானந்தர் யாழ் ஆராய்ச்சி செய்ததும் மீட்டுருச் செயல்தான். உ. வே. சாமிநாதையரும் தாமோதரம் பிள்ளையும் ஓலைச் சுவடிகளைத் தேடிக்கண்டு ஆராய்ந்து பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைப் பதிப்பித்து வெளியீடு செய்த பெருப்பணி மறுமலர்ச்சியின் உந்துதல் என்றாலும், அதனால் புதிய செவ்வியல் இயக்கம் வளர் ஏதுவானது. கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை, மறை மலையடிகள், திரு. வி. க.. பண்டிதமணி கதிரேசன் செட்டியார் போன்ற தமிழ்ச் செந்நெறி இலக்கிய ஆராய்ச்சியாளர்கள் புதிய செவ்வியல் பார்வைக்காரர்களாகவும் பாறினார்கள்.”

நன்றி: சி. கணக்சபாதி, பாரதி - பாரதி தாசன்
கவிதை மதிப்பீடு, பக்கம் 159 - 160

பழந்தமிழர் ஆடவில் இசை

நூல் ஆசிரியர்	- கலாநிதி ஞானா குலேந்திரன்
வெளியீடு	- தமிழ் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
விலை	- ரூபா 35/-

(‘பழந்தமிழர் ஆடவில் இசை’ நூலின் ஆசிரியர் கலாநிதி ஞானா குலேந்திரன் இலங்கையைச் சேர்ந்தவர். இவர் தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டம் பெறுவதற்காக சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வுரையே மேற்குறித்த நூலாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இவர் தற்போது தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் இசைத்துறைப் பேராசிரியராகப் பணி புரிகின்றார்).

இந்த நூல் தமிழரின் புகழ்மிகு இசை நடன மரபை எடுத்துணர்த்தும் நூல்களின் வரிசையில் இன்னுமோர் மைல் கல்லாகும்.

பரதநாட்டியத்தில் இன்று உள்ள அலாரிப்பு, தில்லானா போன்ற வடிவங்கள் சமார் இரு-நூற்றாண்டுகளுக்கு உட்பட்ட காலத்தில் தமிழுக்கு வந்து சேர்ந்தவை. தஞ்சாவூரை மராட்டியினர் ஆட்சி செய்த காலத்தில் இவை தமிழகத்தில் புகுந்தன. தஞ்சையை நாயக்க மன்னர் ஆண்ட காலத்தில் எழுதப்பட்ட தெலுங்கு நூல்களில் அலிக்க, சௌபாத, தேசி, யக்கினி, பெரிணி போன்ற நடன வடிவங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவ் வடிவங்கள் இவர்கள் ஆட்சிக்குப் பிந்திய மராட்டியர் ஆட்சிக் காலத்தில் வழக்கொழிந்தன. நாட்டிய வடிவங்களின் இலக்கணமும், பொருள்மைவும் மாற்ற மின்றிப் பேணப்பட்ட போதும் அவற்றின் வடிவங்கள் காலத்திற்குக் காலம் மாறி வந்துள்ளன என்பதை இவ் உண்மை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இந்த நூலின் ஆசிரியர், சோழர் காலத்து நாட்டிய வடிவங்களை மீள் அமைத்துக் காட்ட முனைகின்றார். இதற்கு ஆதாரமாக சிலப்பதிகாரம் அதன் உரை நூல்கள், பிற்கால இலக்கியங்கள், கல்வெட்டுக்கள், சிற்பங்கள் ஆகிய வற்றிலிருந்து பெருமளவிலான உதாரணங்களை எடுத்தானுகின்றார், அத்தோடு நடன வடிவங்கள் பற்றித் தேவாரம்,

திருவாசகம், திவ்வியப் பிரபந்தம் ஆகிய வற்றிலிருந்து உதாரணங்களைத் தருகின்றார். கிடைக்கக்கூடிய தகவல்கள்யாவற்றையும் பெறுவதில் கடன் உழைப்பையும் கவனத்தையும் நூல் ஆசிரியர் செலுத்தி உள்ளார். இதனால் இது ஒரு ஆதார பூர்வமான நூலாக அமைந்துள்ளது.

நடனம் இல்லாத இசை இல்லை. அதேபோல் இசை இல்லாத நடனமும் இல்லை. இதனால் இசையினால் ஏற்படக்கூடிய கட்டுல, செவிப்புல பாதிப்புக்கள் நாட்டியத்தின் தரத்தை குறைத்து விடுகின்றன. பழந்தமிழகத்தில் நடனம் பல்வித இசைக்கருவிகளின் துணையோடு நடத்தப்பட்டது. பாடகர்கள் தமிழிலும், வடமொழியிலும் நடனத்திற்கு ஏற்ற இசைப் பாடல்களைப் பாடினர். நூலின் முதல் 100 பக்கங்களிலும் தமிழ் இசையின் வளர்ச்சி விரிவாகத் தரப்பட்டுள்ளது. பாணர்கள் பற்றியும், பழந்தமிழகத்தின் இசைக் கருவிகள் பற்றியும் நூல் ஆசிரியர் விபரித்துள்ளார். நூலின் பிற்பகுதியில் நடனம் பற்றி ஆராயப்பட்டுள்ளது. இதற்கு ஒரு சிறந்த முன்னுரையாக இசையின் வளர்ச்சி பற்றிய முதல் பகுதி அமைத்துள்ளது.

பழந்தமிழர் நடன வடிவங்களைத் தற்காலத்திய பரத நாட்டியத்துடன் தொடர்புபடுத்தும்போது நட்பமும், கவனமும் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்பதையும், இத்தகைய ஆய்வு தமிழ்

நூல்களில் நடனம் பற்றி உள்ள தகவல் களைக் கொண்டே செய்யப்பட வேண்டும் என்பதையும் நூல் ஆசிரியர் உணர்ந்திருக்கின்றார். மாதவி கற்றுத் தெரிந்திருந்ததாக குறிப்பிடப்பட்ட பதினொரு வகை நடனங்களை இன்றைய சில நடன வடிவங்களோடு ஒப்பீடு செய்து அடையாளம் காணுதல் சிரமமானது. ஆனால் இப்பதினொரு ஆடல்களோடும் தொடர்புபட்ட ஆடல் வடிவங்கள் இருப்பதை சில சான்றுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. உதாரணமாக தேவபாணி யினை 'தொடையமங்கள்' என்னும் நடனத்தின் முன்னைய வடிவமாகக் கொள்ளலாம். மதிவாணர் நாடகத் தமிழ் நூல் என்னும் நூலிலிருந்து ஒரு அரிய பாடலை நூல் ஆசிரியர் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். இது 'சப்தம்' என்பதோடு ஒப்பிடக் கூடியதாக உள்ளது. இதேபோன்று தேவாரத்திலிருந்து பல பதிகங்களை பண், தாளக் குறிப்புக்களுடன் எடுத்துக்காட்டி பரதநாட்டியத்தில் அவற்றை எவ்விதம் கையாளலாம் என விளக்கியுள்ளார்.

திருஞானசம்பந்தர் திருத்தாள் ஜதி என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றார். இந்த நடனம் ஒன்றைப் பற்றியே தேவாரத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இச்சொல் உணர்த்துவது போன்று இது நடனத்திற்கு உரிய பாடல் ஆகும். பரதநாட்டியத்தில் ஈடுபடுவோர் இது பற்றி கவனித்தல் தகும்.

பழந்தமிழகத்தில் நடனத்தின்போது கையாளப்பட்ட இசைக்கருவிகள் பற்றி நூலின் ஐந்தாவது அத்தியாயம் எடுத்துக் கூறுகின்றது. நூலில் விளக்கப் படங்கள் பல தரப்பட்டுள்ளன. பெருந்தொகையான நூல்களை ஆசிரியர் மேற்கோள் காட்டி உள்ளார். இராஜராஜ சோழனின் (985 - 1014) காலக் கல்வெட்டு ஒன்றில் குறிப்பிடப்பட்ட 400 தேவதாசிகளின் அட்டவணையை ஆசிரியர் நூலிலே தந்துள்ளார். இது ஒரு சுவாரசியமான தகவல் ஆகும். இந்நூல், ஆசிரியர்களுக்கும், ஆய்வாளர்களுக்கும் பயன் தரக்கூடிய ஒன்று.

டி. எஸ். பார்த்தசாரதி

25. 02. 1991 திகதி 'இந்து' நாளிதழில் எழுதிய
விமர்சனத்தின் தமிழாக்கம்.

தமிழில்: "சன்."

கலைஞரின் சமூகப் பிரச்சனை

ஒருவர் நடப்பு வாழ்க்கைச் சூழலிலிருந்து முழுவதுமாகத் தனிமைப் படுத்தப்பட்டு விட்டாலோழிய அவரிடத்தில் அவர் வேலைகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு சமூகப்பிரக்ஞை என்பது தவிர்க்க முடியாதது. ஆனால் ஒரு கலைஞரென்ற முறையில் நான் என்றுமே பிரச்சாரகனாக இருக்க விரும்பவில்லை. ஏனெனில் சமூகப் பிரச்சனை களுக்கு தீர்மானமான முடிவான தீர்வுகள் அளிக்கும் நிலையில் யாரும் இருப்பதாக நான் எண்ணில்லை. ரென்வா ஒரு முறை கூறியதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 'போரின் தீமையை விளக்கும் படங்கள் பல எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. 1938ல் நான் மிக உண்ணத் போர் எதிர்ப்பு படமாகப் பேசப்படும் (La Grande illusion) எடுத்தேன் 1939 இல் போர் மூண்டது'.

நன்றி: சத்யஜித்ராய்
பக்கம் - 154

சிவஞான சித்தித் திறவு கோல்

ஒரு ஆய்வுரைக் கண்ணோட்டம்

வித்துவான் க. ந. வேலன்

நூல்: சிவஞானசித்தித் திறவுகோல்
ஆசிரியர்; பண்டிதர் மு. கந்தையா பி. ஏ.

விற்பனை உரிமை: பாரி நிலையம், 184, பிராட்வே, சென்னை-108

விலை: ரூ. 30.00 (இந்)

தமிழனுக்கு ஒரு மொழியின்டு, அது தமிழ். அவனுக்கு ஒரு தத்துவமுன்டு; அது சைவசித்தாந்தம்.

சைவசித்தாந்தம் வெறும் நூலறிவால் பெறப்பட்ட முடிவன்று. அது மெய்யு னர்வால் பெறப்பட்ட விமுமியம். அது “கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தால் கொண்டு னர்வார் தம்கருத்தின் நோக்கரிய நோக்கு”

இத்தகைய சிறப்புவாய்ந்த சைவ சித்தாந்தம் இந்திய அல்லது இந்து தத்துவஞான நூல்களில் மிகச் சுருக்க மாகவே விளக்கப்பட்டு வந்துள்ளது.

அவற்றின் ஆசிரியர்கள், வேதாந்தம் அல்லது உபநிடதமுடிவு - அத்துவிதம் என்னும் மகாவாக்கியத்தின் பொருள், சங்கரர் கொண்டுள்ள ஏகான்மவாதமே எனக்கொண்டு போற்றிப்பரப்பி வருகின்றனர்.

இதனால் அத்துவிதம் என்னும் தொடருக்கு ஏனைய ஞானியர் கொண்ட துவித, விசிட்டாத்துவைத், சைவசித்தாந்த விளக்கங்கள் மங்கி, இந்துதத்துவம் என்பது சங்கர வேதாந்தமே என உலகும் ஓரளவு ஏற்பதாயிற்று.

பொய்கண்டார் காணாப் புனிதமெனும் அத்துவித மெய்யாகிய சைவ சித்தாந்தத்தை விளக்கி நூல் செய்தோர் பலராவர்.

இருப்பினும் சைவசித்தாந்தம், அது தோன்றிய தமிழ்மக்களிடமும் நன்குபரவ வில்லை. இதற்குரிய காரணங்கள் தலையாயது, அது தத்துவமாயிருப்பதோடு அது திட்பநுட்பம் செறிந்த செய்யுள்வடிவத்திலமைந்திருப்பதுமாகும்.

எனவே தத்துவஞானமும் தமிழின் மேலாம்தரமுடைய அனுபூதிச் செல்வர் கந்தையா அவர்கள் சிவஞானசித்தித்திறவு கோல் ஒன்றினைத் தட்டிக் கொடுக்கும் பேற்றைத்தமிழும் சைவமும் பெறலாயிற்று.

இந்தாவினைத் திறப்பதற்குமுன் இதன் முதல் நூலாகிய சிவஞான சித்தியாரைப் பற்றிச்சிறிது தெரிந்து கொள்வது பயனுள்ளதாகும். சைவசித்தாந்தத்தை விளக்கும் சாத்திர நூல்கள் பதினான்காகும். அவற்றுள் சிவஞான போதத்தின் வழி நூலாகிய சித்தியாரே அளவாலும் பெரிய தாகும். இது பரபக்கம், சுபக்கம் என இருபிரிவுகளையடையது.

சுபக்கத்தில் அக்காலத்தில் நிலவிய தத்துவக் கோட்பாடுகளை விளக்கி அவற்றின் பொருந்தாமை ஆராயப்பட்டுள்ளது. உலகாயதக் கொள்கை முதல் பாஞ்சராத்திரி கொள்கை வரை பதினான்கு தத்துவக் கோட்பாடுகள் பரபக்கத்தில் விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பக்கம் இறைவனாக்கம் உட்பட முன்னாற்றி ஒரு செய்யுள்களைக் கொண்டுள்ளது.

அடுத்துவரும் சபக்கம் சைவசித்தாந்தம் பற்றி விரிவாகப் பேசுகின்றது. இப்பக்கம், முதல் நூலாகிய சிவஞான போதத்தைப் போன்று பன்னிரண்டு சூத்திரங்களையும் அதிகரணங்களையும் கொண்டுள்ளது. பிரமாண இயல் முதல் பயன் இயல் வரை நான்கு இயல்களையுடையது. இப்பக்கத்தில் இறைவனங்கம் உட்பட முன்னாற் றி இருபத்தெட்டுச் செய்யுள்கள் உள்ளன. “பார்வித்த நூலெல்லாம் பார்த்தறியச் சித்தியிலே ஒர் விருத்தப் பாதி போதும்”.

இங்கணம் ஆழ்ந்து அகன்று நுண்ணிய இந்தாலுக்குக்காலத்துக்குக் காலம் காலத் தேவைக்கேற்பத்-திறவு கோல் வழங்கிய நூன மேதைகள் பலராவர். அறுவர் பெருமக்கள் வழங்கிய திறவு கோல், அறுவர் உரை என வழங்குகின்றது.

அருளாளர் நூலறிவும் தம் நுண்மாண் நுழைபுலமும் கொண்டு சாத்திரங்களையும் தோத்திரங்களையும் அருளி செய்ய வில்லை. அனுட்டி ஒன்றினாலேயே அவனருளால் அவன்தாள் வணக் கினார். இதனை,

‘பாட அறியான் பலகவையுந் தான்றியான் தேட அறியான் சிவயோகன்’ என்றும் ‘எழுவாய் பயனிலைகள்

இல்லாமற் பாடித் தொழுவான் சிவயோகன்’ என்றும்

நாழும்யவந்த நல்லூராசான் சிவயோக சுவாமி சொல்லுவார். இவர்கள், ‘‘தம்மை யுணர்ந்து தமையுடைய தன் + ஜி ஷனர்ந்தவர்கள்’’ ‘‘சிவனை ஞானச் செய்தியால் சிந்தையுள்ளே மருவெள்லாம் நீங்கக்கண்டு வாழ்ந்தவர்கள்.’’

எனவே இத்தகையோர் அருளிய நூனப் பண்டாரத்தினைத் திறப்பதற்கு அத்தகைய தகுதியுடையோரே திறவுகோல் வழங்கவும் தகுதியுடையோராவார். அவர்களுள் ஒருவரே சிவஞானச் செல்வர் கந்தையா அவர்கள்.

சிவஞானசித்தித் திறவு கோல் என்னும் இந்தால் சித்தியார்களும் முழுப்

பொருளையும் முப்பத்தாறுபகுதிகளாகப் பகுத்து முதல் நூலின் பொருள் வைப்பை ஒட்டிச் செல்கின்றது.

சித்தியாரிலுள்ள தத்துவச் செறிவுள்ள தொடர்களைக் கட்டுரைகளின் தலைப்புகளாக அமைத்தமை மிகச்சிறப்பாகும். சித்தியாரின் சபக்கமுதற் குத்திரம், ‘‘உலகம் எல்லாம் தருபவன் ஒருவன் வேண்டும்’’ எனக்கூறி அதை நிறுபிக்கக்காரணம் கூறுகின்றது. அதனையே ஆசிரியரும் ‘‘எல்லாம் வருவிப்பான் ஒரு வன் வேண்டும்’’ என முதற் கட்டுரையாககியுள்ளார். முதலில், ‘‘தருபவன் ஒருவன் வேண்டும்’’ என்பதற்குச் சித்தியார்களும் காறும் காரணங்களை இலகுவான நடையில் விளக்குகின்றார்.

பின்னர் ஏனைய தத்துவவாதிகள் கூறும் தடைகளை எடுத்துக்காட்டி அவ்வத் தத்துவவாதிகள்யாவர்? எனவும் அவற்றுக்குச் சித்தியார்களும் விடைகள்யாவை எனவும் விளக்கியுள்ளார்.

சித்தியார் கூறும் ‘‘தருபவன் ஒருவன் வேண்டும்’’ என்னும் தரவை, தமிழ்மொழி, வடமொழி மேற்கொள்களால் அனிசெய்து விளக்கியுள்ளமையும் தடைகூறும் உலகாயதர் முதலிய நால்வகையினரையும் இனங்காட்டி அவர்தடைகளுக்குச் சித்தியார் கூறும் விடைகளையும் விளக்கியிருப்பதும் சிறப்பான சித்தாந்தத்திறவு கோலாகும்.

சைவசித்தாந்தம், உலகிலுள்ள எல்லாத் தத்துவங்களையும் அகம் எனவும் புறமெனவும், அகப்புறமெனவும், புறப்புறமெனவும் தமுவிக்கொள்ளுமேயன்றி எதிரியாகக்கொள்வதில்லை.

இக்கொள்கைக்கேற்பவே ஆசிரியரின் நடையும் அமைந்துள்ளது.

சைவசித்தாந்தம் நூல் அளவைக்குச் சிறப்பிடம் நல்குவதாயினும் காணப்பட்ட உலகைக் கொண்டு காணப்படாத கடவுட்கு உண்மைக்கற, உலகாயதரும் ஒப்பக்கூடிய

காட்சி, கருதல் என்பவற்றை அளவையாகக் கொண்டு கடவுள் உண்மையை நிறுவு கின்றது.

வேதங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; ரிசிகள் கூறினார்கள்; நாயன்மாரின் ஞானக்காட்சி இது; எனக் கடவுளுண் மையைச் சைவசிந்தாந்தம் சாதிக்கவில்லை. மாறாக,

அவன் அவன் அது எனும் அவை,
மூவினமையின்

தோற்றிய திதியே ஒடுங்கிமலத்து
உள்தாம்
அந்தம் ஆதி என்மனார் புலவர் -
சிவஞானபோதம்
ஒருவனோடு ஒருத்தி ஒன்று என்று
உரைத்திடும் உலக மெல்லாம்
வருமுறை வந்து நின்று போவதும்
ஆதலாலே
தருபவன் ஒருவன் வேண்டும் (சித்தியார்.)

எனக் காட்சி, கருதல் அளவைகளால் கடவுளுண்மையைச் சாதிக்கின்றது.

இவ்வண்மையையும் உலகத் தோற்றத் திற்கு ஏனையோர்க்கூறும் முதற்காரணங்கள் காரணங்கள் அல்ல என்பதையும் சைவ சிந்தாந்தம் கொள்ளும்-மாயையே முதற் காரண மென்பதையும் தடைவிடைகளால் ஆராய்ந்து மாற்றுக் கருத்தாளர்களையும் மனம் நோக்க செய்யாது தனது அகண்ட வியாபகத்துள் அவற்றையும் அடங்கக் கொண்டு அவற்றுக்கும் வாழ்வளித்து இராசாங்கத்து வீற்றிருக்கும் சைவசித்தாந்தத்தின் பெருமையினை விளக்குகின்றது முதலாவது கட்டுரை.

மாயையின் காரியமாய உலகினை இறைவன் தோற்றுவிப்பான் எனக் கொண்டால் அதுயாங்வனம் என்பதைத்திறந்துவைப்பது “ஆரியன்குலாலனாய் (கு ய வ ன ா ய்) நின்றாக்குவன் அகில மெல்லாம்” என்னும் திறவு கோலாகும்.

சூக்குமமாகிய மாயை சுத்தம், சுத்தா சுத்தம், அசுத்தம் எனமூலகைப்பட்டும் எனவும், இவற்றிலிருந்து முறையே ஜந்து,

எழு, இருபத்துநான்கு ஆகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் முறையேவிருத்தி, ஏகதேச பரிணாமம், பரிணாமம் என்னும் முறையில் தோன்றுகின்றன என்பதும் இவற்றை இறைவன் ‘பற்றோடுபற்றது இன்றி நின்று ஆக்குவன்’ என்னும் தித்தாந்த முடிவும் நன்குதிறந்து காட்டப்பட்டுள்ளன. இக் கருத்துப்பற்றி சுத்தப் பிரமவாதிகள், மாயாவாதிகள் (வேதாந்திகள்) எழுப்பும் தடைகளுக்குத்தெளிவான விளக்கம் கூறப் பட்டுள்ளது.

மாயை, வேதாந்தத்துக்கு இல்பொருள் அது ஒரு தோற்றம், சைவசித்தாந்தத் துக்கு மாயை, உள்பொருள்; உலகின் மூலப் பொருள். இது வேறுபாடு. ஒரு வ மற்ற து ம் விகாரமற்றுவான மாயையிலிருந்து இவ்விரண்டு முடைய உலகம் தோன்றாது என்பதுதடை. அதாவது சைவசித்தாந்தம் கூறும் சற்காரியவாதத் துக்கே முரணானது என்பது அவர்கள் கருத்து. இதற்குச் சைவசித்தாந்தம் கூறும் விடை மாயை பற்றிய சைவசித்தாந்தத் தெளிவைக்காட்டுகின்றது.

இங்கு மாயை பற்றிய சூக்கும் நிலை களையும் அவற்றைச் சூக்குமைவாக்கணையுணர்ந்த ஞானிகளேயுணரவல்லார் என்பதையும் அறிகின்றோம். இவர்களே வாய்மையாளர், ‘வாய்மையின் நல்ல பிற ஒன்றில்லை’ என்ற வளர்ந்துவர், வாய்மையை நான்கு அதிகாரத்தால் விளக்கியுள்ளார் என்னும் ஆசிரியர் கூற்று அறிவிலுறும் ஆனந்தமாகின்றது.

மூன்றாம்பகுதி ‘பார்த்திடின் அருளே எல்லாம் என்பது.’ இது ஐந்தொழிலையும் ஆராய்ந்து பார்த்திடின் அதற்கு இறைவன் உயர்களிடத்துவைத்த பேரருளேகாரணமன்றிப்பிறிதில்லை என்னும் கருத்தினைத் தடுக்கும் விளாக்களையும் விடுக்கும் விடைகளையும் திறக்கும் திறவுகோலாக அமைந்துள்ளது.

மூலப்பரம் பொருள் ஒன்றெனினும் பல்லாயிரம் பேரும் பல்லாயிரம் வடிவமும் கூறும் கொள்கை மற்றவர்க்கு ஒருப்பிரி,

இவற்றுள்-விங்க வடிவம் புரியாப்புதிர். இதனை அருவுருவம் எனச்சித்தாந்தம் கூறும். அதாவது (பக்குவமுடையோர்க்கு) தோன்றும் நிலைக்கும் (பக்குவமில்லார்க்கு) தோன்றா நிலைக்கும் இடைப்பட்ட நிலையில் இருக்கும் தத்துவ உண்மையின் வெளிப்பாடே இவ்விங்க வடிவமாகும். அஞ்ஞானியர்க்குத் தோன்றா நிலையிலும் ஞானியர்க்குத் தோன்றும் நிலையிலும் இருக்கும் போது இறைவன் அருவுருவினன். அதனை விளக்கும் வடிவமே விங்கவடிவமாகும். இதனை,

“காணாத அருவினுக்கும் உருவினுக்கும் காரணமாய் நீணாகம் அனிந்தார்க்கு நிசம்குறியாம் சிவவிங்கம்” என்பது சேக்கிழார்வாக்கு.

இதனை விளக்கும் நான்காம்பகுதி, இறைவன் அரு, உரு, அருஉருக்கொள்வ தெல்லாம் அருஞரு உயிருக்கென்றே ஆக்கினன் எனினும் அவன் அசிந்தன். எம் சிந்தனைக்கும் எட்டாதவன் என்னும் சித்தாந்தத்தினைத் திறக்கும் திறவு கோலாயமைகின்றது.

இங்ஙனம் இந்நாலில் அமைந்துள்ள முப்பத்தாறு விளக்கங்களும் சிவஞான சித்தியார்க்கு மாத்திரம் திறவு கோலாய மையவில்லை. சைவசித்தாந்தத் தத்துவத் திறகே திறவு கோலாயமைந்துள்ளன.

வரன்முறைத் தமிழறிவுடையார்கூட்டச் சைவசித்தாந்தத்தை வருந் திக்கற் கவேண்டும். ஏனெனில் கல்விக்கு ஒருவிலை யுண்டு. தோள் மெலியாது தமிழ்த்துறை தோய இயலாது என்பார் மணிவாசகர். சூரியன் பக்குவமுள்ள தாமரையையே அலர்த்தும். சைவசித்தாந்தமும் பக்குவமுடையாரையே மலரச் செய்யும்.

கடவுளைக் கடவுளால்தான் காண முடியும் என்பது யோகசவாமிகள் அருளிய மகாவாக்கியம். அனுபூதியாற் கண்டவற்றை அனுபூதியுடையாரே காணவும் வல்லார் திறப்பிருக்கிறது எனவே திறந்து உள்ளே நுழைந்து அனுபவித்துவிடலாம் என்ற ஆர்வம்பிறப்பது இயல்பே. திறக்கத் தெரியவும் வேணுமே. ஏனெனில் கனி தந்தால் கனி உண்ணவும்வல்லேரே? எனவெனவு கிறார் மணிவாசகர்.

நூலாசிரியரைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. இவர் ஒருவெறும் பிரசங்கியாரல்ல; வெறும் எழுத்தாளரல்ல. தொல்காப்பியன், வள்ளுவன் எனப்புலன் அழுக்கற்ற அந்தணாளர். கொடிவழியொன்று இன்றும் தமிழினத்தில் நின்று நிலவுகின்றது. அந்தக் கொடியிற்புத்துக்காய்த்துக் கனிந்த கனிதிது.

சேக்கிழார் அப்பரை,

தூய வெண்ணீறுதுதைந்தபொன்
மேனியும்...
நாயகன் சேவடி தைவரும் சிந்தையும்
நெந்துருகிப் பாய்வது போல் அன்பு நீர்பொழி
கண்ணும் பதிகச் செஞ்சோல்
மேய செவ வாயும் உடையார் என்றும்
“சிந்தை இடையறா அன்பும்
திரு மேனி தன்னில் அசைவும்
கந்தை மிகையாக் கருத்தும்...
வடிவிற் பொலி திரு நீறும்
அந்தமிலாத் திரு வேடத்தரசு”
என்றும் போற்றி அரங்கேற்றறவார்.

அந்த அப்பரை இன்று நாம் காணப்பேறு பெற்றோம் இந்தஞானி, சைவசித்தாந்தத் தத்துவத்துக்கு ஆற்றிய பணிகள் பல. செய்ய வேண்டியவையும்பல இறைவனை வணங்குவோம்.

வளரும் தமிழுக்கு ஒரு வளமான அகராதி

ஜிராவதம் மகாதேவஸ்

'இந்தப் பத்திரிகை நான் வாங்கியது'. இந்த வாக்கியத்தின் பொருள் உங்களுக்கு விளங்குகிறது அல்லவா? ஆனால் இதன் பொருள் தொல்காப்பியருக்கோ, திருவள்ளுவருக்கோ புரிந்திருக்காது என்ற வியப்பான உண்மையைச் சுட்டிக் காட்டினார் வையாபுரிப் பிள்ளை. ('தமிழின் மறு மலர்ச்சி' என்ற தொகுதியில் 'சொல் வரலாற்று நியதி' என்றங்ற கட்டுரையைப் பார்க்கவும்.)

'இந்த' என்ற சொல் தொல்காப்பியத்திலோ, திருக்குறளிலோ, பத்துப் பாட்டு, எட்டுத்தொகை ஆகிய சங்க இலக்கியங்களிலோ காணப்படவில்லை. 'பத்திரிகை' என்ற வட்டமொழிச் சொல் மூக்கு முற்காலத்தில் 'இலை' அல்லது 'இலை' என்ற பொருள்களே இருந்தன. 'நாளேடு' என்ற பொருளில் இந்தச் சொல் 19-ம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் குந்துதான் வழங்கத் தொடங்கியது. (இன்னும் சில ஆண்டுகளில் வையாபுரிப் பிள்ளையின் காலத்தில் பெரு வழக்கிலிருந்த பத்திரிகை' என்ற சொல்லும் வருங்காலத் தமிழில் இடம் பெறாமல் போகலாம் என்பதையும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும்.) 'நான்' என்ற சொல்லும் மேற்கூறிய சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படவில்லை. 'யான்' என்பதே அந்தக் காலத்திய வழக்காகும். 'வாங்கியது' என்பது பழந் தமிழ்ச் சொல்லாயினும், 'விலை கொடுத்துப் பெற்றுக்கொண்டது' என்ற பொருளில் சங்க காலத்திற்குப் பிறகுதான் வழங்கத் தொடங்கியது. ஆகையால் நீங்கள் தொல்காப்பியரிடமோ, திருவள்ளுவரிடமோ, 'இந்தப்' பத்திரிகை நான் வாங்கியது என்று இன்றைய 'தினமணி'யை

நீட்டினால் அப் பெரும் புலவர்கள் நீங்கள் பேசும் மொழி என்னவென்றே புரியாமல் விழிப்பார்கள்! (இன்றைய 'தினமணி'யில் உள்ள எழுத்துகளையும் அவர்களால் படிக்க முடியாது).

'கன்னித் தமிழ்' என்பது ஓர் அழகான கற்பனையே. உண்மையில் தமிழும் மற்ற உயிரோட்டமுள்ள உலக மொழிகள் அனைத்தையும் போலவே காலந் தொறும் மாறி மாறி வந்துள்ளது. இன்னும் சொல் லப்போனால் காலந் தொறும் மாற்றங்களைப் பெற்றுப் பெருகி வருவதே ஓர் உயிருள்ள மொழிக்குப் பெருமையாகும். சமஸ்திக்குதம் போன்ற பேச்சு வழக்கு அற்றுப்போன மொழிகளே மாறாமலும் வளராமலும் அப்படியே நிலைத்து நின்று விட்டன. கடந்த அரை நூற்றாண்டுக்குள் தமிழ் மொழியில் ஏற்பட்டிருக்கும் மிகப் பெரும் மாற்றங்களைப் பற்றி நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றால், 'கரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி'யை வாங்கிப் படித்து, வையாபுரிப் பிள்ளையின் தலைமையில் வெளியான தமிழ் பேரகராதியுடன் இதை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தாலே போதுமானது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலத்தில் தமிழ் மொழியின் சொற்செல் வத்தையெல்லாம் அரும் பாடுபட்டுத் திரட்டித் தமிழுகிறகு வழங்கிய தமிழ்ப் பேரகராதி ('லெக்சிகன்') தமிழ் மொழி வரலாற்றில் ஒரு மௌல் கல்லாகும். அதைப்போலவே 21-ம் நூற்றாண்டின் நுழைவாயிலில் காத்திருக்கும் தற்காலத் தமிழின் மாற்றங்களையும் வளர்ச்சியையும்

எடுத்துக்காட்டும் கண்ணாடியாக விளங்கும் 'கரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி'யும் தமிழ் வரலாற்றில் மற்றொரு மைல் கல்லாகக் கணிக்கப்படும் என்பதில் ஜயமில்லை.

தற்காலத் தமிழின் விரிவான பயன் பாட்டைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் செய்தித்தாள்கள், வார, மாத இதழ்கள், சிறுகதை, நாவல் முதலிய படைப்பிலக்கி யங்கள், வேளாண்மை, அறிவியல் போன்ற துறை நூல்கள், பாட நூல்கள், பிற உரை நூல்கள், ஒலி - ஒளிபரப்புத் தமிழ் நடை போன்ற 'தரவு மூலங்களி விருந்து 'ஏறத்தாழ 40,000 பக்கங்களைப் படித்துப் பார்த்து' அவற்றிலிருந்து ஒன்றரை வட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட வாக்கியங்களும் சொல் தொடர்களும் கணிப்பொறியின் மூலம் தொகுக்கப்பட்டு, ஏறத்தாழ 16,000 சொற்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இவ் அகராதியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன என்ற விவரங்கள் இந்நூலைத் தொகுத்தவர்களின் அயரா உழைப்பை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

அகராதியின் பொறுப்பாளியர் டாக்டர் பா. ரா. சுப்பிரமணியன் 'அறிமுகம்' என்ற தலைப்பில் அகராதியின் நோக்கங்களையும், அதன் அமைப்பு முறைகளையும், அதைப் பயன்படுத்தும் விதத்தைப் பற்றியும் மிகவும் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்.

'தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட வர்கள் தற்காலத் தமிழைச் சரியாகப் புரிந்துகொண்டு பயன்படுத்தவும். தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொள்ளாதவர்கள் தற்காலத் தமிழைப் புதிதாகக் கற்பதற்கும் இந்த அகராதி தொகுக்கப்பட்டுள்ளது என்று நூலின் நோக்கத்தை விளக்கியிருக்கிறார்.

அகராதியில் சேர்க்க வேண்டிய சொற் களைத் தேர்வு செய்ய இரு வரையறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. 'தற்காலத் தமிழ்' என்பது தமிழ் ஆட்சி மொழியாக

அறிவிக்கப்பட்ட 1956-ம் ஆண்டுக்குப்பிறகு எழுந்த உரைநடையில் எழுதப்பட்டுள்ள மொழி என்ற கால எல்லைக்குள் இவ் அகராதி தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. 'அப்படியானால் பாரதி யின் நடை தற்காலத் தமிழ் இல்லையா' என்பது போன்ற சர்ச்சைகள் எழலாம் என்று எதிர்பார்த்து பா. ரா. ச. இக் கால எல்லைக்கு இப்படி விளக்கம் கூறியிருக்கிறார்: "தற்காலத் தமிழ் 1956-ம் ஆண்டில்தான் துவங்குகிறது என்று கற முடியாது என்றாலும், தமிழ் எதிர் கொண்ட தற்காலச் சவால்களால் பெரிய பாதிப்பை மொழியில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்ற முறையில் தமிழ் ஆட்சி மொழியான இந்த ஆண்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது".

அடுத்தபடியாக இந்த அகராதி 'தற்காலப் பொது எழுத்துத் தமிழுக்கானது' என்ற எல்லையும் வரையறைக்கப்பட்டுள்ளது. பேச்கத் தமிழ்மூல போலல்லாது எழுத்துத் தமிழ் பெரும்பாலும் எல்லா வட்டாரங்களுக்கும், எல்லா சமூகத்தினருக்கும் பொதுவானது என்ற அடிப்படையில் இந்த வரையறை அமைத்துள்ளது. எனினும் தற்கால எழுத்துத் தமிழில் இடம் பெற்றுவிட்ட வட்டார, சமூக, மத வழக்குகளும் ஓரளவு பேச்கத் தமிழும் இந்த அகராதியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. வட்டார வழக்குகளில் இலங்கைத் தமிழக்கு இடம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது ஒரு புதிய பாராட்டத்தக்க முயற்சியாகும். (இலங்கைத் தமிழில் 'கொசென்றால் 'ஈ' என்பது இந்த அகராதியில் இந்துதான் எனக்குத் தெரியவந்தது!) ஆனால் இலக்கணவரம்புக்குக் கட்டுப்படாத கொச்சைத் தமிழ்ச் சொற்கள் இந்த அகராதியில் இடம் பெறவில்லை. (வருங்காலத்தில் 'கொச்சைத் தமிழ்'ச் சொற்கள் பேச்கத் தமிழிலிருந்து எழுத்துத் தமிழில் புகுந்து, அக்காலத்திய தமிழ் அகராதியில் இடம் பெற்றுவிடலாம் என்பதும் மொழியியல் காட்டும் உண்மையாகும்.)

மேற்கூறிய இரு பேரெல்லைகளுக்குள் தொகுக்கப்பட்டுள்ள இவ் அகராதி உருவில்

தமிழ்ப் பேரகராதியைவிட மிகவும் சிறியது என்றாலும் இப் புதிய முயற்சியின் பல தனிச் சிறப்புகளை இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

இந்திய மொழிகளுள் கணிப்பொறியின் உதவியுடன் தயாரிக்கப்பட்ட முதல் அகராதி இதுவேயாகும். சொல் தேர்வு, திருத்தம் பணி, அகர வரிசைப்படுத்தல் ஆகிய அகராதி பணி களைக் கணிப்பொறியால் தான் இவ்வளவு குறுகிய காலத்திலும் திருத்தமாகவும் செய்ய முடிந்திருக்கிறது. மேலும் அகராதி முழுவதும் கணிப்பொறியின் பதிவு வடிவத்தில் இருப்பதால் அலையே தகவல் தொகுப்பாக (Data-base) வைத்துக் கொண்டு மேலும் பல கருவி நூல்களைக் குறுகிய காலத்தில் வெளியிட முடியும் என்று பா.ரா.சு. சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்.

சொற்களின் பொருள்களைக் கூறுவதில் இந்த அகராதி ஒரு புதிய முறையைப் பின்பற்றியுள்ளது. ஒரு சொல்லுக்கு மற்றொரு சொல்லால் பொருள் தராமல் (- அந்தச் சொல்லின் பொருளும் தெரியாவிட்டால்! -) சொல்லுக்குப் பொருள் விளக்கம் அல்லது பொருள் வரையறை (definition) தரும் அகராதி தமிழில் இது ஒன்றேதான். எடுத்துக்காட்டாக, 'கையூட்டு' என்பதற்கு 'லஞ்சம்' என்றும், 'லஞ்சம்' என்பதற்கு 'கையூட்டு' என்றும் பெர்குள் தராமல், கையூட்டு' என்ற சொல் புதியதாக இருப்பதால் அதற்கு 'லஞ்சம்' என்ற பொருளைத் தந்து 'லஞ்சம்' என்ற தலைப்பில் அச்சொல்லுக்கான விவரமான பொருள் விளக்கம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

மற்றொரு புதிய முயற்சி தற்காலத் தமிழில் உயர் வழக்கு, அருகிவரும் வழக்கு, பெருகிவரும் வழக்கு என்ற சொற்களை வகைப்படுத்தியுள்ளதாகும். இவற்றுள் 'உயர் வழக்கு' என்பது 'நான்' என்பதற்கு 'யான்' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தும் பண்டித நடையைக் குறிக்கிறது. தற்காலப் 'போது எழுத்துத் தமிழில்' பண்டித நடை மிகவும் குறைந்து வருவதால் இத்தகைய சொற்கள் இந்த அகராதியிலும்

குறைவாகவே இடம்பெற்றுள்ளன. (சங்க இலக்கியங்களையும் இடைக்கால உரை நூல்களையும் பயில விரும்புவர்கள் தமிழ்ப் பேரகராதியையோ, அல்லது தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்டுவரும் சங்க நூற்றாண்சியங்களையோதான் நாட வேண்டும்.)

'அருகிவரும் வழக்கு' என்று இந்த அகராதியில் தரப்பட்டுள்ள சொற்களை மேலோட்டமாக ஆய்ந்த போது எனக்கு ஓர் உண்மை தென்பட்டது. இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தமிழில் பெரிதும் வழங்கிய பல வடமொழிச் சொற்கள் தற்காலத் தமிழில் அருகிவருகின்றன. 'நமஸ்காரம்' 'வணக்கம்' என்றும், 'பிரசங்கம்' 'சொற்பொழிவு' என்றும் மாற்றம் அடைந்துவிட்டன. 'தஸ்தாவேஜா' 'ஆவணம்' ஆக மாறிக் கொண்டு வருகிறது. 'பிரஸ்தாபம்'. பிரேரணை போன்ற சுதேசமித்திரன் காலத்திய சொற்கள் இன்றைய தினமணியில் காணப்படுவதில்லை.

'அருகிவரும்' சொற்களையும், 'பெருகிவரும்' சொற்களையும் சுட்டிக் காட்டுவதன் மூலம் இந்த அகராதி தற்காலத் தமிழின் போக்கைத் தெளிவாகப் பிரதிபலிக்கிறது. ஆயினும் இவறு அருகிவரும் சொற்கள் வருங்காலத்தில் பெருவழக்காக மாறிவிடும் வாய்ப்பும் இல்லாமலில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, நிதி என்ற சொல்லை இந்த அகராதி 'உயர் வழக்கு' எனகிறது. ஆனால், 'நிதி ஒதுக்கீடு' 'நிதிநிலையறிக்கை', 'நிதி திரட்டுதல்' போன்ற வழக்குகள் இன்றைய நாளேஷுகளில் மிகவும் புழங்கிவருவதால் தமிழில் 'நிதி' என்ற சொல் புத்துயிர் பெற்றுப் பெருவழக்காகி வருகிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

இந்த நூற்றாண்டில் தனித்தமிழ் இயக்கத்தின் தாக்கத்தால் வடமொழிச் சொற்களும் பிறமொழிச் சொற்களும் எழுத்துக் தமிழில் அருகிவருவதைப் போலவே, தற்காலத் தமிழில் பெருவழக்காகப் பரவிவரும் புதிய சொற்களில் மிகப்

பெரும்பாலானவை தனி த் த மிழ் ச் சொற்களாகும் என்பதையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும். இச் சொற்களை இந்த அகராதி 'பெருவிவரும் வழக்கு' என்று வகைப்படுத்தியுள்ளது. தெலுங்கு, கண்ணடம், மலையாளம், ஆகிய பிற திராவிட மொழிகளில் புதிதாகப்படைக்கப்பட்டு வரும் சொற்கள் பெரும்பாலும் வடமொழியிலிருந்து பெறப்பட்டவையாகும். இதிலும் தற்காலத்தமிழின் தனித்த போக்கை இந்த அகராதி நன்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது.

அதே நேரத்தில் எழுத்துத் தமிழில் இன்றுவரை நிலைத்துள்ள வடமொழிச் சொற்களையும் (ஆங்கிலம் அல்லாத) பிறமொழிச் சொற்களையும் இந்த அகராதி விட்டுவிடவில்லை என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். கிரந்த எழுத்துகள் (ஜ, ஷ, ஸ, ஹ) உள்ள சொற்கள் அப்படியே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. (அஜாக்கிரதை, அஸ்திவாரம், உஷார், கோஷா, ஜமீன்தார், ஜன்னல், ஹர்த்தால் முதலியன) தற்கால எழுத்துத் தமிழில் ட, ர, ல-கரங்களில் தொடங்கும் சொற்களும் வழக்கிலுள்ள படியே தரப்பட்டுள்ளன. (டப்பா, டம்பம், டாக்டர், ரகசியம், ரகம், ரசம், ரயில், வஞ்சம், லட்சம், லாபம், ஆங்கி முதலியன.)

ஆனால், இன்றைய எழுத்துத் தமிழில் பெருவாரியாக வழங்கும் ஆங்கிலச் சொற்கள் இந்த அகராதியில் மிகவும் குறைவாக கவன சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. ‘வழக்கிலுள்ள ஆங்கிலச் சொற்களைப் பொறுத்தவரை தமிழில் பொருளிலோ, வடிவத்திலோ இரண்டிலுமோ மாறுபடும் சொற்கள் சில சேர்க்கப்பட்டுள்ளன’ என்று கூறி இதற்கு அகராதியின் பொறுப்பாகிரியர் விளக்கம் தந்திருக்கிறார். தமிழில் ஒலிமாற்றம் அடைந்துள்ள ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக ஆஸ்பத்திரி, இள்திரி, துருப்பி, ரசீது, ரோந்து, லாந்தர், வங்கி, போன்ற சொற்களைக் குறிப்பிடலாம். தமிழில் பொருள் மாற்றம் பெற்றுள்ள ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு எடுத்துக்

காட்டாக எவர்கில்வர், ரயில் போன்ற சொற்களைக் குறிப்பிடலாம். எவ்வித மாற்றங்களும் பெறாத சில ஆங்கிலச் சொற்களும் இதில் இடம் பெற்றுள்ளன. (கலெக்டர், காலனி, பஸ், போலீஸ், ரப்பர், ரேஷன், லாட்டரி முதலியன.)

ஆனாலும், தற்கால எழுத்துத் தமிழில் இடம் பெற்றுவிட்ட பெருவாரியான ஆங்கிலச் சொற்கள் இந்த அகராதியில் சேர்க்கப்படவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும். அகராதியில் ‘பஸ்’ இருக்கிறது. ‘கார்’ இல்லை: போன், ரேடியோ, ஸ்டேஷன் போன்று மிகப் பரவலாகத் தமிழில் வழங்கும் ஆங்கிலச் சொற்கள் இந்த அகராதியில் இடம்பெறவில்லை. ஆங்கிலச் சொற்கள் தமிழில் நிலைத்திரா அல்லது ஆங்கிலச் சொற்களைத் தமிழ்ச் சொற்களாக ஏற்படு சரியில்லை என்ற கருத்துகளின் அடிப்படையில் இந்த அகராதியில் சொல் தேர்வு நடைபெற்றுள்ளது. இக் கருத்துகள் சரியானவையா, பல வடமொழிச் சொற்களைப் போன்று ஆங்கிலச் சொற்களும் வருங்காலத்தில் எழுத்துத் தமிழிலிருந்து நீக்கப்பட்டுவிடுமா அல்லது நிலைத்துவிடுமா என்ற கேள்விகளுக்குக் காலம்தான் விடையளிக்க முடியும்.

இந்த அகராதியில் என்னை மிகவும் கவர்ந்த அம்சம் (- இதை இவ் அகராதியின் உயிர்நாடு என்றே குறிப்பிடலாம் -) இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள புதிய தமிழ்ச் சொற்களும், பழைய சொற்களுக்குப் புதிய பொருள்களும் ஆகும். மிக விரிந்த தமிழ்ப் பேர்கராதியில் இல்லாமல் இப் புது அகராதியில் இடம்பெற்றுள்ள தமிழ்ச் சொற்களும் பொருள்களும் உண்மையிலேயே பெருவியப்பை அளிக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, ‘க’ என்ற ஓர் எழுத்தில் மட்டும் தொடங்கும் புதிய சொற்களில் ஒரு சிலவற்றை இங்கு கருகிறேன்: கடையடைப்பு, கண்ணாடி இழை, கண்ணீர்ப்புகை, கண் துடைப்பு, கணக்கெடுப்பு, கணிப்பொறி, கதிரியக்கம், கருத்தடை, கரவொலி, கருத்தரங்கம், கருது கோள், கல்தா, கல்வீசுக,

கலாச்சாரம், கழிப்பறை, களப்பணி, கறுப்புப்பணம், கன்னி முயற்சி, காசோலை கால் கடுதாசி, நால் புள்ளி, கிம்பளம், கிராக்கிப்படி, குடும்ப அட்டை, குடும்பக் கட்டுப்பாடு, குழுமம், குறியீட்டெண், கூட்டாட்சி, கேளிச் சித்திரம், கேளா ஒலி, கைப்பாவை, கொரில்லா-இத்யாதி. ஒரே ஒரு எழுத்தில் தொடங்கும் புதிய சொற்களில் ஒருசில மட்டுமே இவை என்றால் இத் தற்காலத் தமிழ் அகராதியின் புதிய சொல்வளம் எத்தகையது என்பதை ஒருவாறு உணர்ந்துகொள்ளலாம்.

இந்த அகராதி அச்சேறுவதற்குள் தோண்றியுள்ள ஒனிப்பேழை, ஒளிப்பேழை இடைநீக்கம் முதலிய புத்தம் புதிய சொற்கள் அடுத்த பதிப்பில் இடம்பெறும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

பழைய சொற்கள் புதிய பொருள் களைப் பெற்றுள்ளதையும் இவ் அகராதி முதன்முறையாகப் பதிவு செய்துள்ளது. கருங்காலி, கலவரம், கலைஞர், கழகம், குடிமகன், கைக்கலி, கொறடா, கோப்பு

முதலிய மிகப் பல பழைய சொற்களுக்குத் தமிழ்ப் பேரேகராதியில் இல்லாத புதிய பொருள்களை இந்த அகராதி யில் காணலாம். மொழியியல், சமூகவியல், அரசியல், அறிவியல் ஆகிய பல துறைகளில் பல்லாண்டுகள் ஆய்வு செய்ய வேண்டிய புதிய தகவல்கள் இந்தத் தற்காலத் தமிழ் அகராதியில் கொட்டிக்கிடக்கின்றன.

ஆயிரம் பக்கங்களுக்கு மேல் உயர்ந்த தாளில் நேர்த்தியாக அச்சிடப்பட்டிருக்கும் இந்த அரிய நூல் 170 ரூபாய்க்கு கொள்ளள மலிவு. இந்த நூல் வெளியீட்டுக்குத் தரமறிந்து மானிய உதவி தந்துள்ள-மைய அரசின் கல்வித் துறைக்கு நன்றிகூற வேண்டும். தமிழ்நாட்களும், ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும், தமிழ்ப்பற்று உள்ளவர்களும் இத் தற்காலத் தமிழ் அகராதியை எப்பொழுதும் கையெட்டும் தூரத்தில் வைத்திருக்க வேண்டும் என்று ‘பரிந்துரை’ செய்கிறேன். (இது ஒரு புதிய சொல்!)

நன்றி - தமிழ்மணி ஐங்களி 25, 1992

நாட்டுப்புற இலக்கியம்

நாட்டுப்புற இலக்கியங்களுக்கு ஐந்து முக்கியமான பண்புகள். சிறப்பியல்புகள் இருப்பதாக ஜான் ஹெரால்டு குறிப்பிடுகிறார்.

அவையாவன;

1. நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் எனப்படுவது வாய்மொழியாகப் (orality) பரவுவது. அதாவது மக்களிடையே ஒருவர் வாய்மொழியாகப் பாடுவதைக் கேட்டு பலர் பல இடங்களில் குழந்தைக்குத் தக்கவாறும் நிகழ்ச்சிகளில், குழந்தைக்கு ஏற்ப பாடப்படும் சிறப்புடையது.
2. மரபு வழிப்பட்டது (traditional). வழிவழியாக மக்களால் மரபு வழியில் பாடப்படுவது.
3. பலவேறு வகையாகத் திரிந்து வழங்குவது (different versions). தாங்கள் செவிவழிக் கேட்ட பாடல்களைப் பல இடங்களில் பல நிகழ்ச்சிகளில், குழந்தைக்கு ஏற்ப பொருள் மாற்றம் செய்து கொள்வது.
4. ஆசிரியர் இல்லாமை (anonymous) - இப்பாடல்களை இயற்றிய ஆசிரியர் இவர்தான் என்று குறிப்பிட்டுப் பெயர் கூற முடியாமை.
5. ஒருவித வாய்பாட்டுக்குள் (some kind of formulated structure) அடங்குவது. குறிப்பிட்ட யாப்பிற்குள் அடங்காணிடினும் நயத்துடனும் தாளத்திற்கேற்பவும் எளிமையாகவும் அமைந்திருப்பது.

நன்றி - “நாட்டுப்புறவியலாய்வு நெறி முறைகள்”
பக்கம் 108 - 109

செய்திகள்

திரைப்பட வட்டம்

எமது நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் தாக்கங்களுள் ஒன்றான சினி மா, மக்களிடையே பெரும்பாதிப்பை ஏற்படுத்தி யுள்ளதை நாமறிவோம். இரசனையோடு ரசிக்கும் கலையாகவும் அதேவேளை பொழுதுபோக்குச் சாதனமாகவும் சினிமா திகழ்கிறது.

மிக இலகுவாகச் செய்திகளையும், கருத்துக்களையும் மக்களிடையே கொண்டு செல்லும் ஊடகமாக இருக்கும் சினி மா, இன்றுக்குதொழிற்துறையாக வளர்ந்து வர்த்தகமயமானாருஉற்பத்திப் பொருளாகவும் இருக்கின்றது. இத்துறை அழியில் அம்சங்களோடு கலாரசனை வளர உதவும் அதேவேளை வர்த்தகரிதியில் இலாபம் கருதி மேற்கொள்ளப்படுகின்ற ஒரு தொழிலுமாகும்.

இங்களும் வளர்ந்துள்ள இத்துறையை சார்ந்து பல உபதுறைச்சாலை உருவாவது தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்டது. சினிமா பற்றிய நூல்கள், விமர்சனங்கள், தொழில் நுட்பம் தொடர்பான நூல்கள் இத்துறை சார்ந்தோருக்கு விருதுகள் என்பன மிகவும் அத்தியாவசியமாகி விட்டன.

இந்திலையில் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி மின் அடுத்த கட்டமான 'வீடியோக்காட்சி' மூலம் தற்போது மிக இலகுவாக சினிமாத் துறை எல்லா வீடுகளிலும் புகுந்துள்ளதையும் நாம் அவதானிக்கின்றோம். ஒரு வகையில் வீடியோ கருவியும், சினிமா பார்ப்பதும் எல்லாத் தரமக்களிடையேயும் ஒரு அத்தியாவசியத் தேவையாகிவிட்டன.

இங்களும் வளர்ந்துவிட்ட சினிமா மூலம் கலை உணர்வையும், வாழ்க்கையின் யதார்த்தத்தையும் உணர்த்த முடியும் என-

இத்துறை சார்ந்த அறிஞர்கள் நிருபித துள்ளனர். பல திரைப்படங்கள் சமூக மாற்றங்களுக்கு வித் திட்டங்களையும், இத்துறை சார்ந்த பலர் அரசியலில் பெரும் செல்வாக்கு பெற்று ஆட்சி மாற்றங்களுக்குக் கூட காரணகர்த்தர்களாய் அமைந்ததையும் நாம் அறிவோம்.

எனவே, இலங்கையில் சினிமாத்துறை பற்றிய ஒரு விழிப்புணர்வையும், அக்கலையில் தாற்பரியங்களை உணர்த்தும் அம்சங்களையும் வெளிப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டு இந்துசமய, கலாசார தினாங்க்களம் 'திரைப்படவட்டம்' என்ற அமைப்பை உருவாக்கியது.

வீடு

தமிழ்ப்படங்களின் தவிர்க்க முடியாத விதிமுறைகளிலிருந்து விலகி, தமது கமெராக் கணக்கோடு, இயற்கையின் வண்ணங்களையும், வாழ்க்கையின் நிதிசனத்தையும் திரையிலே நந்த தமிழ் இயக்குநர்களில் முன்னணியில் திகழ்வாரர்பாலுமகேந்திரா. இவரது படைப்புக்கள் பொது சினிமா நீரோட்டத்திலிருந்து விலகி நிற்பனவாகும்.

அந்தவகையில் பாலுமகேந்திராவின் 'வீடு' எனும் திரைப்படம் ஒரு மத்தியதருகுடும்பப்பெண் வீடு ஒன்றைக் கட்டுவதற்காக படுகின்ற துன்பங்களையும், எதிர் நோக்கும் சவால்களையும் கட்டிமுடித்து மகிழ்ச்சியடைகின்ற போது அது அரசாங்கத்திற்கு சொந்தமான காணி என்பது கேட்டு இடிந்து நிற்கிற நிலையையும் படம் பிடித்துக் காட்டியது. மனிதசபாவத்தின் யதார்த்தமான முறையில் 'வீடு' நன்றாகவே வெளிப்படுத்தியிருந்தது.

காறிஜி

91ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 20ஆம் திகதி வங்காள மொழிப்படமான ‘காறிஜி’ என்ற படம் திரையிடப்பட்டது. ‘விபலி’ என்ற மாற்றுக் கலாசாரத்திற்கான மையத்துடன் இணைந்து திரையிடப்பட்ட இப்படம் புகழ்பெற்ற வங்காள இயக்கு நரான மிருஞாள் சென் என்பவரால் இயக்கப்பட்டதாகும்.

ஒரு இளம் தம்பதியிடம் வேலை பார்த்த சிறுவன் மர்மமாகக் கொலை செய்யப்பட்டு விட்டான். பொலிஸ் விசாரணை, மரணப் பரிசோதனை என்பன தொடங்குகின்றன. சிறுவனின் தந்தை கிராமத்திலிருந்து விந்துவிடுகிறான் சிறுவனின் மரணம் இளம் தம்பதியரிடையே பிரச்சினை களை உண்டுபண்ணி விடுகிறது. சிறுவன் சமையல் அறையில் காபன் மொனோக்ஷைட் என்ற வாய்வை கவாசித்து விபத்தினால் இறந்தான் என்ற உண்மை வெளிப்பட்ட போதும் அந்தக்குடும் பத்தின் விரிசல்கள் ஆழமாகிவிடுகின்றன.

இங்ஙனம் உணர்வுப் போராட்டங்களை ‘காறிஜி’ தெளிவாகச் சித்தரித்தது.

இப்படத்தின் இயக்குநரான மிருஞாள் சென் ‘‘தான் வாழும் சமூகத்தின் மீது கொண்டுள்ள ஆழமான பற்றுதல் காரணமாக சமூகக் கொடுமைகளை கண்டு அவற்றை புரிந்து கொள்ளவும், தீர்வு காணவும் ஒரு பிரயாணியின் தளராத ஆர்வத்தோடு செயற்படுவதாக’’ குறிப்பிடுகின்றார். இவர் ‘சினிமா’ பற்றிய கருத்துக்கள் என்ற நூலை வெளியிட்டவர். இந்தியாவின் தேசிய அபிவிருத்தித் திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனத்தின் பணிப்பாளராகவும் இவர் கடமை புரிந்தவர். ‘காறிஜி’ படத்துடன் ‘‘No Drinking Water’’ என்ற விவரண ப்படமும் திரையிடப்பட்டது.

கலாம்பொம்பே

91ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் 16ஆம் திகதி ‘கலாம்பொம்பே’ என்ற ஹிந்தி படமும், ‘குட்டி ஜப்பானின் குழந்தைகள்’ என்ற விவரணப்படமும் திரையிடப்பட்டன.

மீராநாயரின் நெறியாள்கையில் வெளி வந்த ‘கலாம் பொம்பே’ கிருஷ்ணா என்ற பத்துவயதுச் சிறுவனை மையமாகக் கொண்டது. பம்பாய் நகரவாழ்வில் சங்கமிக்கும் இச்சிறுவன் தனது தாய்க்கு சிறுதொகை பணம் அனுப்புவதற்காக உழைக்கிறான். பலதரப்பட்ட மக்களோடும் ஊடாடுகின்றான். பலவேறு வழிகளிலும் உழைத்து வயிற்றைக் கழுவும் பம்பாய் நகரசேரிப் பகுதியை ‘கலாம்பொம்பே’ முன்னிறுத்துகிறது. அந்தச் சூழலிலும் வாழ்வுக்கான போராட்டங்கள் உணர்வழூர்வமாக வெளிப்படுகின்றன. இப்படத்தில் நடித்த சிறுவர்கள் இதே சேரிப்பகுதிகளைச் சார்ந்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இப்படத்துடன்: வெளியிடப்பட்ட ‘குட்டி ஜப்பானின் குழந்தைகள்’ என்ற விவரணப்படம் சிவகாசி எனும் தமிழக நகரில் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளில் வேலைசெய்யும் சிறுவர், சிறுமியரின் இயந்திர வாழ்க்கையைப் படம் பிடித்தது. தீப்பெட்டியோடுதொடர்படைய அத்தனை வேலைகளிலும் பரிச்சயமான இச்சிறுவர்களின் குடும்பங்களுக்கு இவர்களே உழைப்பாளிகள். தமிழ்மைவிடவயதில் முத்தவர்கள் விளையாடுவதைக்கூட உழைத்துக் கொண்டே பார்த்து மனம் வெதும்பும் அளவு வாழ்க்கையை சுபக்கும் இந்த சிறுவர்களை விவரணப்படம் நன்கு எடுத்துக்காட்டியது.

ரசனையையும், கலை உணர்வையும் வளர்க்கும் நோக்குடன் ‘திரைப்பட வட்டம்’ மேலும் பல நல்ல படங்களை திரையிட முன்வந்துள்ளது. அத்துடன் அவைபற்றிய காத்திரமான விமரிசனங்களையும், கருத்துக்களையும் வெளிப்படுத்த வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தவும் வட்டம் திட்டமிட்டுள்ளது.

தொகுப்பு- ‘அன்புச் செல்வன்’

புத்தகக் கழகம்

பழைய தமிழ் இலக்கியங்கள், நவீன இலக்கியங்கள் சம்பந்தமான உரைகள், மற்றும் நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கு செய்து இலக்கிய விழிப்புணர்வைப் பரப்புதல் எழுத்தாளர் - வாசகர் சந்திப்புகள், கலந்துரையாடல்களை நடத்துதல்.

தரமான இலக்கிய, கலாசார, அறிவு சார்ந்த நூல்கள் / சஞ்சிகைகளை வாசிக்கும் பழக்கத்தை வாசகர்களிடமும் மாணவரிடமும் பரப்புதல். மேற்படி துறை சார்ந்த கிடைப்பதற்காரிய நூல்கள் சஞ்சிகைகளை அக்கறையுள்ள ஆர்வலர்களுக்கு அடக்க விலையில் பெற்றுக்கொடுத்தல்.

புதிய நூல்களை வாசகர்களுக்கு அறிமுகங்க்கொடுத்தல். அந்நூல்கள்பற்றிய விமர்சனம் - கருத்துப் பரிமாறல் கருக்கு ஒழுங்கு செய்தல்.

நூல்கள் சம்பந்தமான தகவல்களை யும் இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கு காலத்துக்குக்காலம் வழங்குதல்.

இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் நூல்களின் விற்பனை மேம்பாட்டுக் காக் காலத்துக்குக்காலம் புத்தகக்

கண்காட்சி - நூல் விற்பனை முதலிய வற்றை ஏற்பாடு செய்தல்.

மேற்படி செயற்பாடுகளைப் பிரதான குறிக்கோள்களாகக் கொண்ட புத்தகக் கழகம் 18. 2. 92 அன்று இந்துசமய கலாசார திணைக்கள் கேட்போர் கூடத்தில் இந்துசமய கலாசார தமிழ் அலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சர் மாண்புமிகு பி. பி. தேவராஜ் அவர்களின் தலைமையில் தொடக்கி வைக்கப்பட்டது. தற்காலத் தமிழ்க் கவிதை நூல்களைக் கொண்ட நூற் கண்காட்சி, சிறப்புரைகள் முதலியவை தொடக்க விழாவன்று இடம் பெற்றன.

புத்தகக்கழகத்தின் அடுத்த நிகழ்ச்சி 25. 3. 92 அன்று தமிழ்றிஞர் வித்து வான் க. ந. வேலன் அவர்களின் “கண்ணகி சிந்தாத கண்ணீர்” என்னும் சிறப்புச் சொற்பொழிவாக அமைந்தது. அன்று கலை இலக்கிய சஞ்சிகைகளின் கண்காட்சி ஒன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதுடன், புத்தகக் கழகத்தின் முதலாவது ‘செய்திமடல்’ வெளியிடப்பெற்றது.

தகவல் - ஈழத்துச்சோழ

தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள் - ஓர் அறிமுகம்

மார்ச் 23ம் திகதி புத்தகக்கழகம் நடாத்திய நூல் கண்காட்சியில், தமிழ் வாசகர்களிடையே நன்கு பரிச்சயமாகாத பல தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. (தமிழகத்திலிருந்தும் பிறநாடுகளிலிருந்தும்) அவற்றில் சிலவற்றை “பண்பாடு” வாசகர்களுக்காக இங்கு அறிமுகம் செய்கின்றோம்.

1. சுபமங்களா - இலக்கிய ஏடு
ஆசிரியர் - கோமல் சவாமிநாதன்
விலாசம்:- 10, அப்பாதுரை தெரு
சித்தம்மாள் காலனி,
சென்னை - 18.
2. சலனம் - இருமாத சினிமா இதழ்
ஆசிரியர் - தி. கல்யாணராமன்
விலாசம்:- சென்னை பிலிம்
சொஸெட்டி
22, தாயார் சாலுபி, சந்து
சென்னை - 2.
3. மேஹும் - அழகியல் இலக்கிய
விமரிசனக் காலாண்டிதழ்
ஆசிரியர்க்கும்
வெளியீடு:- ரயில்வே ஸ்டேஷன்,
பாளையங்கோட்டை, 627092
தமிழகம்.
4. துளிர் - சிறுவர்க்கான அறிவியல்
இதழ்
ஆசிரியர் - ச. சினிவாசன்
விலாசம் - 7, லள் சர்க் ரோடு
லள் கார்னர் மயிலாப்பூர்
சென்னை - 4.

மஞ்சரி (தகவல்களும் குறிப்புகளும்)

பாலு மகேந்திராவை மீண்டும்
நம்பலாம்!

'அழியாத கோஸங்கள்' 'வீடு' போன்ற சிறந்த படங்களை தயாரித்து தமிழ்க் திரைப்பட உலகில் புதிய எழுச்சியை உருவாக்கியவர் பாலு மகேந்திரா. ஆனால் இன்று அவரின் கவனம் வர்த்தக சினிமா பக்கமே திரும்பியுள்ளது. இடைக்கிடை-மாதிரிக்கு ஒன்று என்று ஏதாவது நல்ல படத்தையும் அவர் அளிப்பார் என்று நாம் நம்பலாம். 'வண்ண வண்ணப் பூக்கள்' படம் பற்றி 'சபமங்களா' மார்ச் 9.2 இதழில் இப்படி ஒரு குறிப்பு இருந்தது.

'வண்ண வண்ணப் பூக்கள் படம் எடுக்கக் காட்டிற்குள் புகுந்தார் பாலு மகேந்திரா. அதே சமயம் வியாபாரக் காட்டிற்குள்ளும் மீண்டும் புகுந்துள் எார் அவர் வழிதவறி தடுமாறி விட்டார் என்பதை படம் நிருபித்தது. சிலந்தி இழை போன்ற வலுவில்லாத கதையின் மீது அவர் கட்ட முயன்ற கோபுரம் அடி கலகலத்து விழுந்து விடுவதைப் படத்தில் பார்க்கிறோம். காடு என்கிற பின்னணியில், அதனுடைய ஸ்துலத்துடன் மனித மனப் போராட்டங்கள் என்ற சூட்சமத்தை யும் கலந்து அவர் ஒரு கலைப் படைப்பை தந்திருக்கலாமே என்று தோன்றுகிறது.

கொஞ்ச நாளைக்கு முன்னால் ஒரு செக்கோஸ்லேவோக்கியப் படம் பார்த்தேன். நகர் புற மக்களில் ஒரு காலனி வாசிகள் விடுமுறையைக் கழிக்க காட்டிற்குள் செல்கின்றனர். ஆன் பெண் அடங்கலாக. காடு என்ற பிரம்மாண்டமான பின்னணியில் அவரவர் களுடைய சொந்தப் பிரச்சினை எப்படி. விசுவரூபம் எடுக்கிறது என்பதை படம் அற்புதமாகக்

காட்டியது. சத்தியஜித்ரேயின் படமான 'காஞ்சன் ரங்கா' படத்தில் மலைச்சரி வில் குரிய அஸ்தமனத்தைப் பார்க்கச் செல்லும் மக்கள் தங்கள் மனக் குப்பைகளை அங்கு பசிர்ந்தவித்துக் கொண்டு திரும்பவும் புதிதாகக் குப்பைகளை மனதில் ஏற்றிக் கொண்டு வரும் மனிதர்களைப் பற்றியது.

உலகப்பட விழாக்களில் தமிழனுக்கு ஒரு பெருமையத் தேடித் தந்த படங்கள் பாலு மகேந்திராவின் படங்கள். கலைப்படைப்புகளாக அவர் சினிமா வெற்றியடையும் போது தமிழன் பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிறான். மீண்டும் நம்புகிறோம் பாலு மகேந்திராவை ''

இலக்கிய இயக்கங்களும் கோட்பாடுகளும்

பதினெந்தாம் நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதியில் இருந்து இன்று வரையான ஐரோப்பிய இலக்கிய வரலாற்றில் ஐந்து வகையான இலக்கிய இயக்கங்கள் மாறி மாறிக் கொண்டன. செயற்பட்டன. ரெனிவெல்லக் கிந்த ஐந்து இயக்கங்களையும் கீழ்க்கண்ட பெயர்களைக் கொண்டு அழைக்கிறார்.

1. மறுமலர்ச்சி (Renaissance)
2. புதிய செல்வியல் (Neo classicism)
3. புனைவியல் (Romanticism)
4. நடப்பியல் (Realism)
5. குறியீட்டியல் (Symbolism)

ஏற்குறைய 1850 அளவில் தமிழிலக்கியம் ஐரோப்பிய இலக்கியம், தத்துவம், சிந்தனைகள், என்பவற்றின் பாதிப்புக்கு உட்பட்டது. இக்கருத்துக்கள் பெருமளவு ஆங்கிய இலக்கியம் மூலமாகக் பரவின. ஐந்து நூற்றாண்டுகளில் வளர்ந்த கருத்துக்கள் தமிழில் ஒரு நூற்றாண்டிற்குள் புகுந்தன. எந்த இலக்கிய இயக்கமும்

வெறுமனே போலச் செய்தலால், பின்பற்றலால் இன்னொரு இலக்கிய மரபிற்குள் புகுந்துவிடுவதில்லை. ஒவ்வொரு இலக்கிய இயக்கத்திற்கும் ஒரு சமூகப் பின்னணி உண்டு. தமிழ் இயக்கியத்தில் இவ்வியக்கங்கள் தோன்றுவதற்கான சமூக அரசியல் பண்பாட்டு வேர்களைக் கண்டறிதலும் அவ்வியக்கங்கள் இலக்கியத்தின் பாடு பொருள், உள்ளமைப்பு, உருவம் ஆகிய வற்றை எவ்விதம் பாதித்தன என்பதையும்

ஆராய்ந்து அறிதல் வேண்டும்.

பிரதான இலக்கிய இயக்கங்களான மேற்குறித்த ஐந்து இயக்கங்களும் தமிழ் கத்தில் அடைந்துள்ள வளர்ச்சி நிலைகளைச் சி. கனகசபாபதி தமது நூலொன்றில் அட்டவணையாக வகைப்படுத்தியுள்ளார். (பாரதி - பாரதிதாசன் கவிதை மதிப்பீடு 1979) இந்த அட்டவணையைக் கிடே தந்துள்ளோம்.

எண்	இலக்கிய இயக்கம்	ஆண்டுகள்	படைப்பாளர்கள்	மாறுதலுக்குச் சாரணம்
1	மறுமலர்ச்சி	1850 1885	ஜேரோப்பியப் பாதிரிகள், இராமலிங்கர் சங்கரதாஸ் சுவாமிகள், வேதநாயகம் பிள்ளை	தமிழ் மொழியின் தமிழ் இலக்கியத்தின் பெருமைகளை ஆராய்தல், பக்தி இலக்கியத்தின் தொடர்ச்சி, உரைநடையில் புதிய இலக்கிய வகை.
2	புதிய செவ்வியல்	1885 1905	பரிதிமாற்களைஞர் மறைமமையடிகள், திரு. வி. ச. சோமசுந்தர பாரதி, ரா. இரா கவையங்கார்	பழைய இலக்கிய மொழி யையும், படைப்பு வழிகளையும் பின்பற்றுதல். மேற்கூத்திய கவிதை வழியைத் தழுவுதல்
3	புணவியல்	1905 1930	பாரதி, பாரதிதாசன்	தேசியம், மேற்கத்திய இலக்கியத் தாக்கம்
4	நடப்பியல்	1930 1960	பாரதிதாசன் கண்ணதாசன், திருச்சிற்றம்பலக் கவிராயர், பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம்	பெரியாரின் சீர்திருத்த இயக்கம், மார்க்சிசுச் சிந்தனைகளின் தாக்கம், ஐந்தாண் டுத் திட்டங்களின் விளைவுகள்.
5	குறியீட்டியல்	1960	த. பிச்சமூர் ததி சி. ச. செல்லப்பா	பொருளாதார நெருக்கடிகளும் தனிமனிதச் சிதைவும், கவிதையில் அழகியல் போக்குவளர்தல்.

இந்த இயக்கங்களில் ஒன்றான புதிய செவ்வியல் இயக்கம் பற்றி கனகசபாபதி எழுதியுள்ளவற்றில் ஒரு பகுதியை இவ்விதமின் பக்கம் 21 இல் மேற்கோளாகாகத் தந்துள்ளோம்.

ஒரு கவிஞரின்-இலக்கிய கர்த்தாவின்-உலகப் பார்வை முக்கியமானது. இதனையே மகாகவி பாரதி 'ஆழந்திருக்கும் கவியுளம், என்றான். இலக்கிய இயக்கங்களின் பின்னணியில்தான் ஆழந் திருக்கும்

கவியுள்ளத்தைத் தொடுதல் சாத்தியமாகும். சி. கனகசபாபதி போன்றோரின் எழுத்துக்கள் இதற்கு உதவும். உதாரணமாக விபுலானந்தரைப் பற்றிப் பக்கம் பக்கமாக தகவல் தருவதைவிட புதிய செவ்வியல் நோக்கு முறையின் வெளிப் பாடுதான் ‘யாழ்நூல்’ என்னும் போது விமர்சகன் களியுள்ளத்தின் தேடலுக்கு ஒரு அடித்தளத்தைத் தந்துவிடுகிறான்.

தமிழவன், எஸ். வி.ராஜதுரை, பாலா, தி. சு. நடராஜன், எஸ். தோதாத்திரி, சி. கனகசபாபதி, பூரணச்சந்திரன் என் போர் இலக்கிய கோட்டபாடுகள், இயக்கன்கள் தொடர்பாக பல நல்ல கட்டுரைகளையும், நூல்களையும், எழுதியுள்ளனர். பாலாவின் ‘சர்வரியலிசம்’ என்னும் நூலும் எஸ். தோதாத்திரியின் யதார்தவாதம் பற்றிய நூலும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடிய சிறந்த நூல்கள், இவ்விரு நூல்களின் எளிமையும் தெளிவும் பிற எழுத்தாளர் களுக்கு ஆதர்சபாக அமையக்கூடியவை. தமிழவன், பூரணச்சந்திரன் ஆகியோர் அமைப்புவாதம் (structuralism) பற்றி எழுதியுள்ளனர். எஸ். வி. ராஜதுரை அல்தாசர் கிராமசி, போன்றோரின் சிந்தனைகளைப் பற்றி விரிவாக எழுதியுள்ளார். சிலரது நூல்களில் ‘பாலா’ விலும் தோதாத்திரியிலும் காணப்படும் தெளிவு இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தெளிவின்மை பற்றி சுஜாதா கிண்டலாக இப்படி எழுதியிருக்கிறார். (இவரின் அபிப்பிராயத்தை சராசரிவாசகன் கொண்டுள்ள கருத்துக்குமாதிரியாகக் கொள்வதில் தவறில்லை.)

‘நான் ஸ்ட்ரக்சரவிலை அமைப்பியல் வாதம் போன்ற அனுகுமுறைகளை எதிர்ப்பவன் அல்ல. ஆனால் முதலில் ஸ்ட்ரக்சரவிலை என்பது பற்றி எளிமையாக விளக்கி ஒரு கட்டுரை தமிழில் வராமல், இந்த மேலை நாட்டு அனுகுமுறை நம்மிடையே இன்னும் உற்றாமல் இப்படி திடுதிப்பெண்று மீடுயேஷன் ரேசனலைஷன் என்று பயங்காட்டினால்’ தமிழில் படைப்பாளி ஒருவர் தமிழ் நாட்டில்

தன்னோரு சேர்த்து மூன்றே பேருக்குத் தான் ஸ்ட்ரக்சரவிலை தெரியும் என்று எழுதியிருப்பதுடன் நம்மை சம்மதிக்க வைக்கிறது’

தெளிவின்மை ஏற்படுவதற்கு தமிழ் இலக்கிய மரபோடும் வரலாற்றோடும் இணைத்து இச்சிந்தனைகளைத் தொடர்பு படுத்துவதற்கு சில எழுத்தாளர்கள் முயற் சிக்காது விடுவதும் ஒரு காரணமாகும்.

தமிழில் டி. டி. கோசம்பியின் நூல்

டி. டி. கோசம்பி தமிழ் இலக்கிய விமர்சன நூல்கள், கட்டுரைகள் மூலமாக தமிழ் வாசகர்களினால் கடந்த 25 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நன்கு அறியப்பட்ட ஒரு வராவார். இலக்கிய விமர்சன நூல்கள் இலக்கிய வரலாற்றுக் கட்டுரைகள் மூலமாகவே அவரைப்பலர் அறிந்திருக்கின்றனர். வரலாற்றாய் வாளர் ஒருவர் வரலாற்றுக்கல்வி மூலமாகவன்றி தமிழ் இலக்கியக்கல்வி மூலமாகவே அறியப்பட்டார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அவரது நூல்கள் எதுவும் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்படவில்லை. அடிக்குறிப்புகள் மேற்கொள்கள் வாயிலாக மட்டுமே அவர் புகழ் பரவியிருந்தது. அன்மையில் என். சி. பி. எச். நிறுவனத்தால் கோசம்பியின் ‘பண்டைய இந்தியா - அதன் பண்பாடும் நாகரீகமும் பற்றிய வரலாறு’ என்னும் நால் தமிழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இது தமிழ் அறிவுலகத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு முக்கியம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சி என்றே கூற வேண்டும்.

1992ஆம் ஆண்டு ஜனவரி முதல் திகுதிய ‘லங்கா கார்டியன்’ இதழில் கோசம்பி பற்றி எழுதப்பட்டிருந்த கட்டுரை ஒன்றிலிருந்து சில பகுதிகளை கீழே தருகின்றோம்.

பிரவண கே. சௌத்திரி என்பவர் பேராசிரியர் ஆர். எஸ். சர்மாவை செவ்விகள்கண்டு, உரையாடல் வடிவில் இக்கட்டுரையை எழுதியுள்ளார்.

கேள்வி: பண்டைய இந்திய சமூகம் பற்றி கோசம்பி தெரிவித்துள்ள முக்கிய கருத்துக்கள் சிலவற்றை எடுத்துக் கூறுவீர்களா?

பதில்: பண்டைய இந்தியாவில் ஒடுக்கு முறை அரசு இயந்திரம் பலமுன்னாதாக இருக்கவில்லை என்பதை கோசம்பி தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். கருத்துநிலை (Ideology) மூலமாகவே மக்கள் ஒடுக்கு முறைக்கு உள்ளானார்கள். படைவலி கொண்டு ஒடுக்கப் படுதலை விட கருத்து நிலை மூலம் ஒடுக்குதல் முக்கியம் வசித்தது. தூய்மை (purity), துடக்கு (pollution) ஆகிய வற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட சடங்குகளின் ஆதாரத்தில் அமைந்ததே சாதிமுறை என்ற கருத்தை கோசம்பி ஏற்கவில்லை. இருப்பினும் சாதி பற்றிய அவருடைய விளக்கம் முழுமையான கோட்பாட்டு உருவத்தைப் பெறவில்லை. மூலஸீம் ஆட்சிக்கு முந்திய காலத்தின் ஒரு பகுதியும், சுல்தான்கள் ஆட்சி காலமும், மொகலாயர் காலமும், நிலமானிய அமைப்பு (Feudalism) நில விய காலமாக அவர் கருதினார். நிலமானியம் பற்றிக் கூறும்போது மேலிருந்து புகுத்தப்பட்ட நிலமானியம் (Feudalism from above) கீழிருந்து தோன்றிய நிலமானியம் என்ற இரு வகைகளை இவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பேராசிரியர் ஏ. எல். பசாம் இதை மிகச்சிறந்த ஒரு கருத்து என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலிருந்து புகுத்தப்பட்ட நிலமானியம், வளிமை மிக்க அரசர்கள் தமக்குக் கீழே திறை செலுத்தும் சிற்றரசர்களை உட்படுத்துவதன் மூலம் உருவாக்கப்படுகின்ற முறை ஆகும். அரசிற்கும் கிராமங்களில் வாழும் குடியான்களுக்கும் இடையே நில உடமையாளர் வகுப்பு ஒன்று வளர்ச்சி அடைந்ததன் மூலம் உருவானது, கீழிருந்து தோன்றிய நிலமானிய முறை. இந்திய நிலமானி

யம் பற்றிய விவாதம் இன்னும் தொடர்ந்த வண்ணம் உள்ளது.

கேள்வி: இன்றைய மதப் பூசல்கள் தொடர்பாக கோசம்பியின் கருத்துக்கள் எவ்வகையில் பொருத்தம் உடையன?

பதில்: மரபுவழிப்பட்ட வரலாற்றை மீள உருவாக்குதலும், எழுதுதலும் தொடர்பாக 1956ஆம் ஆண்டில் கோசம்பி எழுதியவை இன்று அயோத்தியின் வரலாற்று ஆதாரம் தொடர்பாக எழும் விவாதத்தோடு நெருக்கிய தொடர்புடையதாக இருக்கின்றது. 1950 வரை வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் புராணங்களில் தரப்பட்ட வம்சவழி பட்டியல்களையே பிரதான சான்றாகக் கொண்டனர். ஆனால் கோசம்பி புராணங்களின் தகவல்களையும், பட்டியல்களையும் கொண்டு எழுதும் வரலாற்றை அர்த்தம் அற்றது என ஒதுக்கினார். டாக்டர். எச். சி. ராய்சௌத்திரி கையாண்ட முறைமைக்கு ஒருபடி மேல் சென்றார் கோசம்பி. புராணங்கள், வேதங்கள் என்ற இரண்டிலும் சான்றுகளும், குறிப்புக்களும் இருந்தால் மட்டுமே ஒரு நிகழ்வை அல்லது நபரை வரலாற்று நிகழ்வாகவோ, வரலாற்று நபராகவோ கொள்ள முடியுமென்றாய்சௌத்திரி கருதினார். கோசம்பி மனித குடியிருப்புகளின் வளர்ச்சியும் பரவலும் பற்றி ய வரலாற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு நிகழ்ச்சிகளதும், நபர்களதும் வரலாற்று உண்மையை மதிப்பீடு செய்தார். குடியிருப்புகளின் பரவலும் வளர்ச்சியும் இயற்கை வளங்களின் உபயோகத்தோடும் கங்கைப் பள்ளத்தாக்கின் மழைக் காடுகளையும், பெட்கான் பிரதேசத்தின் கருமண் பகுதியையும் ஊருவில் பயிர் நிலங்கள் ஆக்கியதோடும் தொடர்புட்டது. கங்கைச் சமவெளியின் மத்திய பகுதி யில் குடியிருப்புக்கள் தோன்றிய

பின்னரே அரசனுகம், பேரரசுகளும் உதயமாதியிருக்கும் என்பது வெளிப்படை. காடு அடர்ந்த இந்தப் பகுதியில் மனித குடியிருப்புக்கள் தோன்றுவதற்கு இரும்பினாலான கருவிகளின் உபயோகம் எத்துணை முக்கியமானதாக இருந்தது என்பதை மும் கோசம்பி வலியுறுத்திக் கூறி யுள்ளார். (கோசம்பியின் ஆய்வு முறையைப் பின்பற்றினால் கி. மு. 8ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னைய காலத்தில் அயோத்தியில் குடியிருப்புக்கள் தோன்றியிருக்க முடியாது என்று பேராசிரியர் சர்மா குறிப்பிட்டார். இந்த உண்மை புதைபொருள் ஆய்வுகள் மூலமும் வெளிப்பட்டு உள்ளது என்றும் அவர் கூறினார்)

கோசம்பிக்கு பின்னர் அவரின் பாதையில் வரலாற்று ஆய்வு நூல்களை எழுதிய

வர்களாக ஏராமிலா தாப்பர், இர்பன் ஹபிப் ஆகியோரும் ஆர். எஸ். சர்மாவும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படுகின்றனர். இந்த ஆய்வாளர்களின் முக்கிய பங்களிப்பு யாதெனில் இந்தியாவின் சமூக பொருளியல் பண்பாட்டு வளர்ச்சியை உற்பத்தி முறை (modes of production) அடிப்படையில் விளக்குவதற்கு முனைந்தமையே, பண்ணையை வரலாற்று ஆய்வில் வட்டுமென்றி நவீன இந்தியாவின் பொருளியல் பண்பாட்டு வரலாறு பற்றிய சிந்தனைகளையும் இவர்களின் கருத்துக்கள் பாதித்துள்ளன.

ஆர். எஸ். சர்மாவின் ‘பழங்கால இந்தியாவின் அரசியல் கொள்கைகள் நிலையங்கள் சில தோற்றங்கள்’ என்னும் நூலையும் என். சி. பி. எச். தமிழில் வெளியிட்டுள்ளது.

தொகுப்பு: க. சண்முகவிங்கம்

அந்த நாளில்.....!

‘அக்காலத்தில் (1943) நமது பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் மொழிக்கு அவ்வளவு மதிப்பு இல்லை. தமிழ்கற்கும் மாணவர் தரங்குறைந்தவர் என்ற மனப்பான்மை தமிழ் மாணவரிடையே நிலவியது. அதிலும் தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாகக் கற்பதென்றால் அது பலரின் எளன்றித்திற்கு இலக்காகியிருந்தது கிரேக்கம், இலத்தின் போன்ற மேலைநாட்டுச் செம்மொழிகளைக் கற்பது கெளரவமாகக் கருதப்பட்டது. ஆங்கிலம் கற்பது வடித்தெடுத்த ஒருசிலருக்கே வாய்த்தது. ’’தமிழிலே வரலாறு என்பது ஒன்று உண்டோ? வெறும் புராணக்கதைகளையே வரலாறு என்று நம்புவது தமிழ் கற்ற மாணவரின் இயல்பு! இந்த நிலையிலே தமிழில் ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு என்ன இருக்கிறது? ஆராய்ச்சி என்ற பேரில் நம்பமுடியாத கட்டுக் கதைகளையல்லவா நம்புகின்றனர்!’’ இந்த விதமாகத் தமிழ்த்துறையைப் பற்றி ஏனைய துறைகளையும் சார்ந்த பேராசிரியர் சிலரும் நகெயாடிய காலம் அது. இவ்விதமான எள்ளற் பேச்கள் விபுலானந்தரின் செவிகளிலும் விழுந்திருக்க வேண்டும்.

உண்மையை உணராதவர்க்கும், உண்மையை மூடி மறைக்க முயன்றவர்க்கும் நல்லறிவு புகட்ட வேண்டும் என்று சுவாமி நினைத்திருக்க வேண்டும்.....’’

— திருமதி. மகேஸ்வரி பாலசிருஷ்ணன்

(இவர் தமிழை சிறப்புப்பாடமாகப் பயின்றவர். விபுலானந்தர் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பதவியேற்றுச் சென்ற வேளையில் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்தார். விபுலானந்த மலரில் இடம் பெற உள்ள கட்டுரையில் இருந்து இப்பகுதி எடுக்கப்பட்டது.)

இந்துசமய, கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களத்தின் வெளியீடுகள்

1.	இந்துக் கலைக் களஞ்சியம் தொகுதி ஒன்று -	ரூ. . . . .
	பேராசிரியர் பொ. பூலோகசிங்கம் விலை	250. 00
2.	தேசிய தமிழ் சாகித்திய விழா - 1991 - சிறப்பு மலர் ..	200. 00
3.	மதங்க சூலாமணி - விபுலானந்த அழகன் ..	100. 00
4.	தமிழ் இசை - (சொற் பொழிவுகள் தொகுப்பு) ..	50. 00
5.	Vipulananda - A biography - K. Kanapathipillai ..	200. 00
6.	Studies and Translations - Sir Ponnambalam Arunachalam ..	100. 00
7.	Essentials of Hinduism - S. Sabaratna Mudaliyar ..	250. 00
8.	Sri Lankan Culture - A Symposium ..	100. 00
9.	Lectures on Hinduism ..	75. 00
10.	Hinduism - for Hindus and Non Hindus - Sri C. Suriyakumaran	100. 00

மேற்படி நூல்களை வாரநாட்டுகளில் தினைக்கள் விற்பனைக் கருமபீடத்தில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

SRI LANKAN CULTURE A SYMPOSIUM

**Towards
MULTICULTURALISM
in Sri Lanka**

Prof. A. J. Gunawardana
M/s Radhika Coomaraswamy
Mr. Reggie Sriwardena

**Contemporary
Sri Lankan
Writings**

Prof. K. N. O. Dharmadasa
Dr. Rajiva Wijesinghe
Mr. K. S. Sivakumaran

Department of Hindu Religious & Cultural Affairs.

Rs. 100/-

209

the following specimens were collected from the station.

- 00.022 *Myiochanes chrysogaster* Gmelin
00.002 *Amazilia rutilans* (Linnaeus)
00.001 *Amazilia tzacatl* (Linnaeus)
00.03 *Amazilia tzacatl* (Linnaeus)
00.002 *Amazilia tzacatl* (Linnaeus)
00.001 *Amazilia tzacatl* (Linnaeus)
00.002 *Amazilia tzacatl* (Linnaeus)
00.001 *Amazilia tzacatl* (Linnaeus)

AMAZONIA

AMAZONIA

AMAZONIA

AMAZONIA

AMAZONIA

AMAZONIA

AMAZONIA

AMAZONIA